

LIPANJ 2023.

Sadržaj

Istina je utjelovljenje božanskosti, Sri Sathya Sai Baba, 30. travnja 1988.

Bhāgavatavāhinī, 29. poglavlje, Razgovor započinje, Sri Sathya Sai Baba

Oslonite se na Boga i prihvatite sve što vam je suđeno, Sri Sathya Sai Baba, 27. ožujka 1968.

Način na koji se postiže božanska blizina, dr. M. Sainath

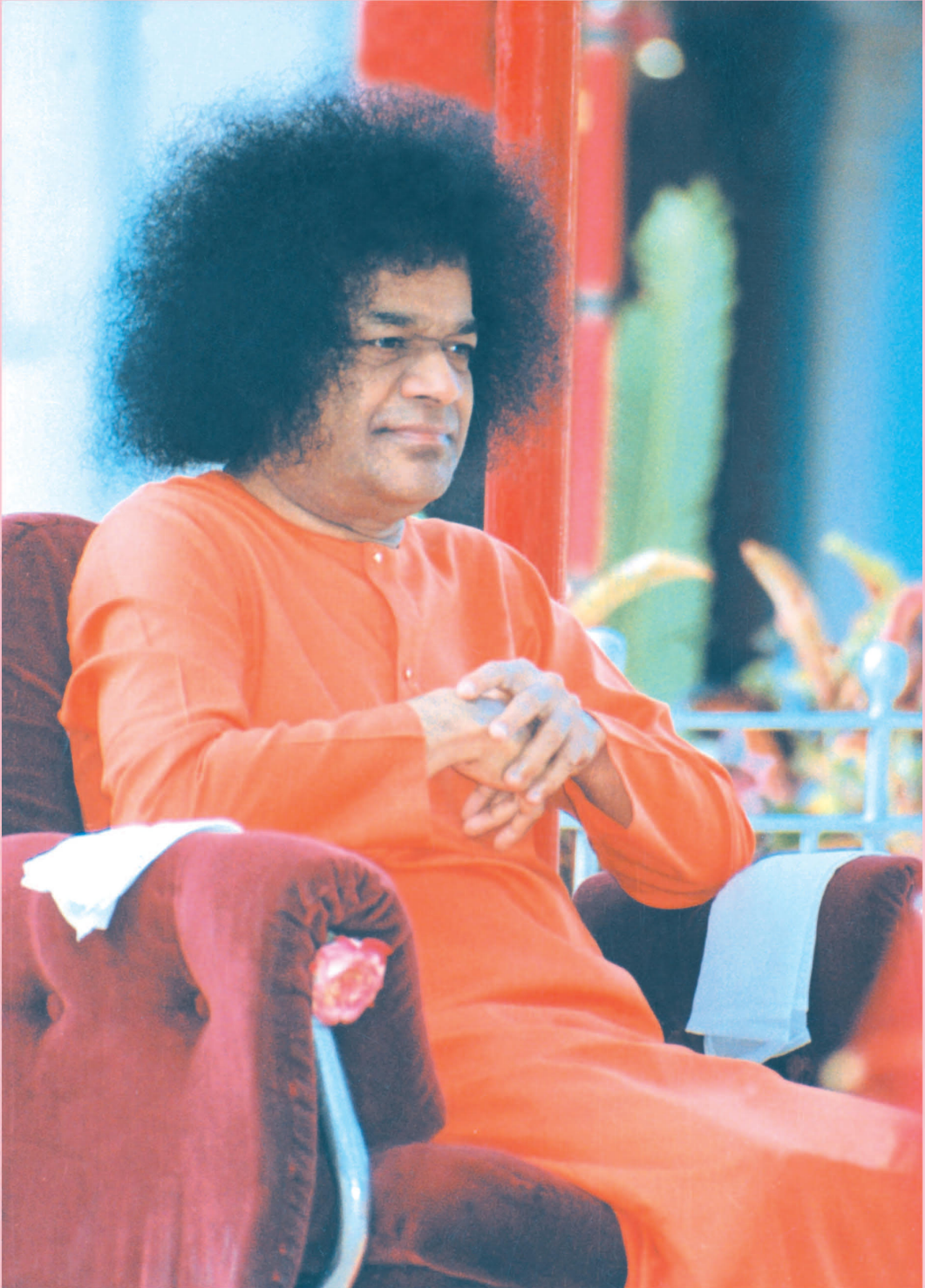
Śri Sathya Sai i čistoća uma, dr. John S. Hislop

Izvrсни rezultati studenata koji pohađaju Śri Sathya Sai škole, Izvješće

Iskazivanje velikog štovanja – *ārādhana mahotsava* Śri Sathya Saiju, Izvješće

Proslave u Prasanthiju, Izvješće

Proslava zlatne obljetnice Śivama, Izvješće

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA – AVATĀRA VĀNI

ISTINA JE UTJELOVLJENJE BOŽANSKOSTI

BOŽANSKA MOĆ POSTOJI U ČOVJEKU U OBLIKU ISTINSKOG SEBSTVA – ĀTMAN

Īkṣvāku je bio sin Vaivasvata Manua iz Sunčeve dinastije. On je bio praotac roda Raghua. Dilīpa je bio njegov sin. On je bio veliki ratnik neizmjerne odvažnosti. Porazio je mnoge kraljeve. Najpoznatiji kraljevi u rodu Raghua bili su Sāgara, Bhagiratha, Hariścandra, Daśaratha i Rāma. Bhagiratha je bio sin Sāgare koji je doveo svetu rijeku Gaṅgu na Zemlju. Svaki je pojedinac u rodu Raghua bio izvrstan. Nije postojala ni najmanja razlika u njihovom načinu razmišljanja. Istina je bila jedina snaga koja je prožimala rod Raghua. Oni su bili predani načelu kako čovjek ne bi trebalo pogaziti svoju riječ; kako je istina utjelovljenje božanskosti; kako je cijeli svemir sadržan u istini.

Prianjanje uz istinu najviša je ispravnost – *dharma*

Hariścandra, koji je zadivljavao bogove svojim čvrstim praktičnim prianjanjem uz istinu, pripadao je tom rodu. Cijeli rod Raghua na taj je način praktično prikazivao značenje izreke „Ne postoji ispravnost veća od prianjanja uz istinu – *satyannasti paro dharma*“ i radili su na njezinu širenju po cijelom svijetu. S vremenom su se ljudi i prilike promijenili pa su i ti su ideali doživjeli promjenu. Ljudi su oslabili zbog svojih želja i ambicija i izgubili su svoju ljudskost. Daśaratha je rođen u plemenitom rodu koji se strogo pridržavao načela prianjanja uz istinu. U tako plemenitom rodu, Daśaratha je razmišljao o prekidanju plemenite tradicije odlučivši da će povući svoju riječ, ponesen sebičnošću i vezanošću. Ali Rāma je odlučio pod svaku cijenu držati se tradicije i istinitosti te podržavanja načela ispravnosti. On je želio podupirati istinu i širiti ju jer je prianjanje uz istinu bilo obilježje roda Īkṣvāku.

Ambicije i pohlepa čovječanstva u stalnom su porastu, čovječanstvo je zaboravilo koji je cilj ljudskoga života. Vrhovna vrijednost ispravnosti zanemaruje se i ne postoji kontrola nad željama. Čovjek nije zna u kojem će se trenutku poskliznuti na svojem putovanju i krenuti pogrešnim putem. Čovjek se oslanja samo na svoje misli i misli da je ispravno onako kako odluči.

Odakle naviru misli? Oči vide, uši čuju, a jezik govori. Jesu li to jedine aktivnosti osjetila? Postoji li nešto onkraj osjetila što potiče tē aktivnosti? Ako je gledanje sposobnost očiju, mogu li oči mrtvoga tijela gledati? Mrtvo tijelo također ima uši. Čuje li? Ne, onkraj osjetila postoji svijest. Što je svijest? Moć koja zna sve je svijest. Svijest nema sposobnost kretanja, ali se širi posvuda. Takva božanska moć postoji u čovjeku u obliku istinskog Sebstva – *ātman*.

Rāmāyana prikazuje tu istinu. Rāma je sin kralja Daśarathe. Daśaratha je imao tri žene: Kausalyu, Sumitru i Kaikeyī. Pored Rāme, Daśaratha je imao još tri sina. To su bili Lakṣmaṇa, Bharata i Śatrughna.

Unutarnje značenje Rāmāyane

Rāmāyana isto tako odiše bogatim značenjem. Rāmāyana ima kako vanjsko tako i unutarnje značenje. Ako se unutarnje značenje slijedi na ispravan način, može promijeniti vaš cijeli život. Vaš je život sâm po sebi Rāmāyana.

Razmotrimo prvo slučaj Daśarathe. Tko je Daśaratha? Daśaratha znači tijelo koje ima deset osjetila, pet osjetila djelovanja – *karmendriya* i pet osjetila spoznaje – *jñānendriya*. Ako tijelo promatramo kao

bojna kola s deset osjetila, ono se naziva Daśaratha. Tri Daśaratine žene – Kausalyā, Sumitra i Kaikeyī predstavljaju tri svojstva: uravnoteženost – *sattva*, strastvena aktivnost – *rajas* i tromost – *tamas*. Četiri sina Rāma, Lakṣmaṇa, Bharata i Śatrughna predstavljaju četiri Vede – Ṛgveda, Yajurveda, Sāmaveda i Atharvaveda. Rāma predstavlja Ṛgvedu; Lakṣmaṇa, koji uvijek prati Rāmu, predstavlja Yajurvedu; Bharata, koji je pjevao u slavu Rāme i ponavljao njegovo ime 14 godina, predstavlja Sāmavedu. Atharvaveda, koja sadrži rasprave o oružju i ratovanju, predstavlja Śatrughnu.

Jednoga je dana mudrac Viśvāmitra došao na dvor kralja Daśarathe i zamolio ga da pošalje svojega sina Rāmu da bi štiti njegov žrtveni obred – *yajña*. Izvorno ime Viśvāmitre, u doba kada je bio kralj, bilo je Kauśikā. Izgubivši svoje kraljevstvo, pronašao je svoje utočište u pokori i postao je mudrac Viśvāmitra. Kako je bio prijatelj svijeta, dobio je ime Viśvāmitra. Kako je on postao prijatelj svijeta? On je postao prijatelj svijeta time što je svijetu podario Gāyatrī mantru.

Gāyatrī mantra štiti onoga tko ju izgovara – *gāyantam trayate iti gāyatrī*. Ova mantra je zazivanje tri božice: Gāyatrī, Sāvitrī i Sarasvatī. Gāyatrī je božica koja vlada životom. Sāvitrī nadzire živote pojedinaca dok Sarasvatī provodi nadzor nad govorom. Kaže se da je Gāyatrī majka svih Veda – *gāyatrī chandasam māta*. Gāyatrī je poznata kao ona koja ima pet lica – *pañcamukhi*. Koja su to? *Om* je prvo lice; *bhūr bhuvah svah*, drugo; *tat savitur varenyam*, treće; *bhargo devasya dhīmahi*, četvrto; *dhiyo yo nah pracodayāt*, peto. Gāyatrī mantra ima tri dijela: hvalu, meditaciju i molitvu. Na početku se hvali Boga, nakon toga se o Njemu meditira sa štovanjem i, na kraju, molitva se nudi Bogu da bi se raspršila tama neznanja i probudio i ojačao intelekt. *Dhīmahi* se odnosi na meditativni dio. *Dhiyo yo nah pracodayāt* odnosi se na molitvu. Postoji devet vrsta opisa Gāyatrī. To je razlog zbog čega ju se naziva *navavarṇiṇī*. Meditacijom o tih devet opisa dovodi se pod nadzor devet planeta. Gāyatrī mantra ima jako duboko značenje.

Viśvāmitra je uistinu bio utjelovljenje ljubavi. Pomoću ljubavi koja nam je prirođena mi možemo biti prijatelji svijeta. Viśvāmitra, dok je prije toga bio kralj Kauśikā, imao je sve vrste želja. On nikada prije nije vidio Rāmu. Kada se odrekao svih povezanosti sa svijetom, mogao je vidjeti Rāmu. Viśvāmitra predstavlja djelovanje bez želja, nesebičnu ljubav koja je u našem srcu. Kakvo je značenje toga da Rāma boravi u društvu Viśvāmitre? To znači da se Bog pridružuje onomu koji se odrekao svjetovnih vezanosti i svoj je um usredotočio na Njega. Viśvāmitrin žrtveni obred – *yajña* također ima duboko značenje. Čin ponude različitih darova u žrtvenu vatru predstavlja ponudu ega.

Izvođenje *aṅga pūje* predstavlja ponudu različitih dijelova tijela Bogu. Ljudi izgovaraju 'ja nudim svoje oči – *netram samarpayami*'. Tâ molitva znači da poklonik nudi svoj vid Bogu i da ga ne zanima gledanje ničega drugoga osim Boga. Isto tako, izgovaranje molitve 'ja nudim svoje uši – *karnam samarpayami*' znači da poklonik sluša svojim ušima samo ono što je povezano s Bogom. Molitva 'ja nudim sve što radim rukama – *hastam samarpayami*' znači da Bogu nudite sve poslove koje obavljate svojim rukama. Molitva 'ja ti nudim svoje srce – *hrdayam samarpayami*' predstavlja potpunu predanost Bogu uz molitvu da se Bog u potpunosti i trajno nastani u našem srcu. Na taj način *aṅga pūjā* pruža pokloniku mogućnost ponude svoga cijelog bića Bogu da bi mogao postići konačno sjedinjenje s Bogom.

U današnje se vrijeme iskazivanje štovanja izvođenjem *aṅga pūje* na čudan način promijenilo. U Zlatno doba – *satyayuga* postojao je savršeni sklad misli, riječi i djela. No danas, u sadašnjem svijetu, ne postoji suglasje između onoga što se govori i što se čini. Jedno se govori, a sasvim drugo se čini. Danas, u vrijeme iskazivanja štovanja, kažemo 'ja ti nudim svoje oči – *netram samarpayami*'. Uzmemo cvijet, prinesemo ga očima, dotaknemo ih i ponudimo taj cvijet božanstvu. Kažemo kako nudimo svoje oči, ali u stvarnosti, nudimo cvijet. Na taj način, štovanje je doživjelo potpunu promjenu.

U Rāmāyaṇi, Rāma je sin kralja Daśarathe. Da bi ispunio svoje obveze prema društvu i uspostavio ispravnost, On je krenuo ukrasti Śivin luk jer, Śiva predstavlja povoljnost i dobrobit. On je otišao postići povoljnost. Sītā je kći zemlje. Mi ovisimo o zemlji. Tražimo utočište kod božice Zemlje. Tko je ona? Ona je kći kralja Videhe. Kralj Janaka naziva se Videha, pri čemu *videha* znači onaj koji je bez tijela. Tko je bez tijela? Um. Um nema tijela. On luta posvuda naokolo. I znanje i znanost, oboje potječu iz uma. Um ima jednu kćerku koja se zove znanje o Brahmanu – *brahmajñāna*. Rāma znači da se istinsko Sebstvo – *ātman* stopilo sa znanjem o Brahmanu – *brahmajñāna*. Koje je značenje Rāminog odlaska u šumu? Rāmin odlazak u šumu predstavlja Njegov odlazak u šumu bračnoga života. Jednom, kada zakoračimo u šumu bračnoga života, u nama će se javiti obilježja požude, ljutnje, pohlepe, zasljepljenosti i zavisti. To će prerasti u more obiteljskog života. Ako upadnemo u to more, doći će Rāvāṇa s deset glava i oteti nam duhovno znanje.

Tko je Rāvāṇa? Rāvāṇa je onaj koji ima loša obilježja: želju – *kāma*, ljutnju – *krodha*, pohlepu – *lobha*, zasljepljenost – *moha*, drskost – *mada* i zavist – *matsarya*. Kada se ta obilježja nagomilaju, znanje nestaje. Ovdje Sītā predstavlja znanje. Kada znanje nestane, tada istinsko Sebstvo – *ātman*, Rāma, započinje svoju kampanju da bi obnovio Sītinu pravu mudrost – *sujñāna*. Kada On krene na Svoj pohod, susreće Vālīja i Sugrīvu. Rāma se sprijatelji sa Sugrīvom koji predstavlja dobra obilježja i ubija Vālīja koji predstavlja loša obilježja.

Kada Rāma krene u potragu za Sītom, On prelazi more koje predstavlja izazove i stradanja. Rāma razvija prijateljstvo s Hanumānom koji predstavlja odvažnost. Pridružuju mu se majmuni odvažnosti. Uz njihovu pomoć, On prelazi ocean vezanosti. Prešavši ocean, On nailazi na trojicu braće, a to su uravnoteženost – *sattva*, Vibhišana, strast – *rajas*, Rāvāna i tromost – *tamas*, Kumbhakarṇa. Rama ubija strast – *rajas* koja se zove Rāvāna i tromost – *tamas* koja se zove Kumbhakarṇa te izvodi obred krunidbe Vibhišane, uravnoteženosti – *sattva*. Oslobođena na taj način, Sītā postaje iskustveno duhovno znanje. Udruživanjem s tim ostvarenim duhovnim znanjem, Rāma biva okrunjen i zauzima prijestolje srca. Kada je duhovno znanje poduprto praktičnim znanjem, doći će do krunidbe na prijestolju srca.

Ljudski život može se u cijelosti poistovjetiti s Rāmāyanom. Rāma je utjelovljena ispravnost – *rāmo vigrahāvan dharmaha*. Trebali bismo naš život usmjeriti u pravcu ispravnosti. Uz moć ispravnosti, svi bi ljudi trebali savladati požudu. Trebali bismo postići oslobođenje uz pomoć ispravnosti, bogatstva i želje. Između to troje, odnosno, između ispravnosti, bogatstva i želje, najvažnija je ispravnost. Onih dana, postojala su četiri cilja ljudskoga života, a to su bili ispravnost – *dharma*, bogatstvo – *artha*, želja – *kāma* i oslobođenje – *mokṣa*. Danas, u ovom željeznom dobu – *kaliyuga*, trebamo težiti za ujedinjenjem tã četiri obilježja. Ispravnost – *dharma* i bogatstvo – *artha* trebali bi se spojiti u jedno, dok se želja – *kāma* i oslobođenje – *mokṣa* trebaju spojiti u drugo. Trebali bismo tražiti bogatstvo – *artha* putem ispravnosti – *dharma*. Trebali bismo razviti želju – *kāma* za oslobođenjem – *mokṣa*. Rāmāyana ne postoji samo u knjigama. Moramo ju primjenjivati u našem svakodnevnom životu.

Moć uma

Glavna dužnost čovjeka je pobijediti vrijeme i pronaći ispunjenje. Ali, vrijeme nije ničiji rođak. Ono se neće pokloniti ni pred kime. Ono ne poznaje razlike vezane uz stalež, vjeru ili rasnu pripadnost. Svi bismo trebali slijediti vrijeme, ali vrijeme ne slijedi nikoga. Tako da čovjek, kojemu je tijelo podareno da bi se posvetio vremenu, treba vjerovati kako je njegova glavna dužnost raditi i posvetiti svoje tijelo božanskosti. Čovječanstvo je vođeno vremenom – *kāla*, uzrokom – *kāraṇa* i dužnošću – *kartavya*. To je uska povezanost između čovječnosti i božanskosti. Između čovjeka i Boga postoji zavjesa uma. Kada se umom upravlja na ispravan način, bit će moguće utvrditi odnos i srodstvo između čovjeka i Boga.

Imajući to u vidu, postoji izreka 'Um je uzrok vezanosti i oslobođenja čovjeka – *manah eva mānuṣyanam kāraṇam bandhamokṣayo*'. Tradicionalna izreka 'Neka svi svjetovi budu sretni – *samastāh lokāh sukhino bhavantu!*' u današnje je vrijeme zapela u uskim i krivudavim prolazima. Širokogrudnost je u jadnom stanju. Ljudskost je potisnuta u pozadinu. Na taj način, vjerske zakone najmanje se razumije. Ostvarena je samo jedna trećina ljudskih vrijednosti.

Vrijeme je uzrok i oblik božanskosti

U Vedama je zapisano: Brahman je suptilniji od najsuptilnijega, veći od najvećega – *anor anīyān mahato mahīyān*. Kakvih je razmjera taj koji je besmrtn? Sjemenka u plodu stabla banyan veličine je kao jedna desetina glave mrava. Potrebno je koristiti jako povećalo da bi ju bilo moguće vidjeti. Izuzetno je sitna. No, tako jako sitna sjemenka transformira se u ogromno stablo. Možda ste imali priliku vidjeti stablo banyana u Adyaru u Madrasu (Chennai). Sjemenka koja je bila tamo posijana izrasla je, tijekom godina, u ogromno stablo i danas je doseglo velike razmjere. Koji je uzrok da jedna sitna sjemenka izraste u tako veliko stablo? Vrijeme je uzrok tomu. Vrijeme je oblik Boga. To je razlog zašto se kaže 'Iskažimo štovanje vremenu, Onomu koje je onkraj vremena, Onomu koji je savladao vrijeme, Onomu koje je nadišao vrijeme, Onomu koje je utjelovljenje vremena i Onomu koje upravlja vremenom – *kālaya naman kāla kālaya namah kāladarpa damanaya namah kālatītaya namah kālasvarūpaya namah kālaniyamitaya namah*'. Vrijeme ima puno imena. Vrijeme ima istih tisuću imena koje ima i Bog. Možda ste imali priliku pročitati tisuću imena Višnua - *viṣṇusahasranāma*. Svako od tih imena izražava slavu Božju. Putovi su različiti, religije su različite, ali odredište je isto.

Bitak svijest blaženstvo – sat cit ānanda načelo je besmrtnosti

Ako ne slijedite ispravnost, vaše će vas vlastito srce potaknuti da ju slijedite. Ponekad se možete pretvarati da ste odvažni i veseli čak i ako činite propuste dok živite u društvu. Ali, doživjet ćete da upadnete u stisak pandži vaše savjesti. Na neki način ćete osjećati da ste počinili grijeh. *Cit* je svijest. Svijest – *cit* proizlazi iz bitka – *sat*. To znači, kada se bitak – *sat* i svijest – *cit* ujedine, nastaje blaženstvo – *ānanda*. To je bitak svijest blaženstvo – *sat cit ānanda*. Ime i oblik mogu se mijenjati, ali bitak svijest blaženstvo – *sat cit ānanda* nisu podložni promjeni. To je načelo besmrtnosti.

Istinsko Sebstvo – *ātman* uzdignulo se iz tijela. Ono štiti tijelo. To znači da je moguće prepoznati istinsko Sebstvo – *ātman* uz pomoć tijela. Dakle, tijelo je instrument. Potrebno je da čovjek odvoji *ātmana*. Vasiṣṭha je dao dvije izjave: „Hrana služi za održavanje tijela – *bhikṣannam deha rakṣārtham*“ „Odjeća služi za zaštitu od hladnoće – *vastram śitanivāranam*“. Sama po sebi, hrana za nas nije važna. Pojedinač bi trebao imati hranu za življenje, a ne bi trebao živjeti za hranu. Čovjek danas stječe obrazovanje da bi mogao zaraditi za kruh. Cjelokupno njegovo učenje čini se da je usmjereno na to da bi zarađivao za kruh. Ne, to bi trebalo biti za život. Obrazovanje ne služi tomu da bismo zarađivali za preživljavanje. Ono je namijenjeno za život. Vaš je Rāma u vama; vi ste sām Rāma. Kada uživete u blaženstvu, zaista ste sām Gospod Rāma.

Životna snaga – *prāṇa* nalazi se u središnjem kanalu – *suṣumnānāḍī*. Kraljeznica je sastavljena od 33 kralješka. Upravo kroz tē kralješke prolazi središnji kanal – *suṣumnānāḍī*. Ljudi pogrešno misle kako je život u srcu. Kamo odlazi život kada se obavlja operacija presađivanja srca, ako se život nalazi u njemu, u srcu? Ako bi se život nalazio u srcu, kod transplatacije srca trebao bi ga napustiti. Životna snaga koja se nalazi u središnjem kanalu – *suṣumnānāḍī* blista sjajem milijuna sunaca. Ova snaga djeluje kroz oči, uši i tome slično. To je razlog zašto je to poznato kao bīt svih organa fizičkog tijela – *aṅgīrasa*. Ta snaga i njezina prisutnost izražavaju se u svakom dijelu fizičkog tijela – *aṅga*.

Onaj koji ima postojanu vjeru, traje. Ali, mora imati vjeru da Bog postoji u svemu. U početku, Tyāgarāja je običavao pjevati: „O, Rāma, gdje ću Te pronaći?“ Kasnije je stekao vjeru da je Bog posvuda. On isto tako kaže da je konačno pronašao svoga Rāmu. Za one koji vjeruju da On postoji, On stvarno postoji. Ali, za one koji vjeruju da Bog ne postoji, za njih On ne postoji. Hiranyakaśipu, koji nije vjerovao u Boga – *hari*, nije Ga mogao nigdje vidjeti. Ali, Prahlāda, koji je vjerovao da Bog postoji posvuda, pronalazio Ga je čak i u stupu. Onima koji govore: „Ne, ne“, On isto tako odgovara: „Ne, ne“. Onima koji kažu: „Da, da“, On odgovara: „Da, da“.

- Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 30. travnja 1988. godine

Bhāgavatavāhīnī

29. poglavlje

RAZGOVOR ZAPOČINJE

Opisujući stupnjeve stvaranja, mudrac Śuka je rekao: „Śatarūpa i Manu pristupili su Gospodu stvaranja i zapitali što trebaju ispuniti. Brahma im je odvratio sa smiješkom: „Živite zajedno u ljubavi. Imajte djecu i nastanite Zemlju ljudima.“ Dobivši ovlaštenje koje proizlazi iz ove zapovijedi, oni su Zemlju nastanili ljudima“, rekao je mudrac Śuka kralju.

Na to je kralj uskliknuo: „Učitelju! Naučio sam iz vlastitog iskustva kako je duhovno neznanje – moha izvor sve tuge na ovome svijetu. Ne želim slušati o tim stvarima; molim te, kazuj mi kako prevladati duhovno neznanje, zabludu i vezanost. Posljednjih dana života, što točno treba čovjek učiniti? Koje bi ime Božje trebao imati stalno na umu da bi zauvijek mogao izbjeći ovaj krug rađanja i umiranja? Pričaj mi o tome“, zamolio je on.

Śuka je bio jako oduševljen tim pitanjem. On je odvratio: „O, kralju! Ti si duhovna duša. Predano služiš mudrace. Ovaj golemi skup redovnika, isposnika i mudraca dokaz je tvojih zasluga. Jer, oni se obično ne okupljaju na jednome mjestu.“ Kralj ga je prekinuo prosvjedujući: „Ne, ne, moj Gospode! Ja sam veliki grješnik; u sebi nemam ni traga duhovnog napredovanja. Da imam i najmanje zasluge, da sam predano služio mudrace, ne bih postao ciljem prokletstva svećenika – brāhmana. Sreća u kojoj sada uživam, odnosno, društvo ovih velikih mudraca i prilika da iskazujem štovanje tvojim stopalima, posljedica je zaslužnih djela mojih predaka. Ja jako dobro znam kako moja djela nisu tomu dala nikakav doprinos. Uzrok tomu je milost kojom je Śyāmasundara (Kṛṣṇa) obasipao moje djedove. Kada to ne bi bilo tako, mogu li neke osobe, kao što sam ja, koji sam uronjen u zdenac cikličkog rađanja i umiranja – samsāra, uronjen u uzaludnu potragu za osjetilnim ugodnostima, koji ni trenutak ne promišlja o istini, o vječnosti i čistoći - možemo li se ikada nadati da ćemo vidjeti, pred sobom, u stvarnom obliku, tvoju prisutnost, koja stalno boravi u tišini šumā, nepoznatu čovjeku? Zaista, ovo je nedostižna sreća. Sve je to zahvaljujući blagoslovima mojih predaka i milosti Kṛṣṇe – śyāmasundara i ničega drugoga. Ti si jako sklon meni, tako da to pripisuješ mojim zaslugama. Samo, ja sam previše svjestan svojih propusta.

„Ljubazno te molim da i nadalje prosipaš na mē svoju naklonost i pomogneš mi odlučiti što bi osoba, čija je smrt neizbježna, trebala odbaciti, što bi trebala prihvatiti i što bi trebala usvojiti i provoditi. Savjetuj me i učini moje dane svrhovitima. Samo ti mi možeš ovo razriješiti. Prenesi mi priču o Kṛṣṇinu životu – *bhāgavata* kao što si rekao da ćeš učiniti. Rekao si mi da je ona temelj duhovnog napretka i

oslobođenja; ona će uništiti grijeh; dovest će do uspjeha. Dozvoli mi da pijem sveti nektar Kṛṣṇina imena i osvježim se na ovoj grozničavoj vrelini“, preklinjao je on.

Śuka se nasmiješio i rekao: „Bhāgavata je, kako vrijedna štovanja poput Vedā, tako je vrijedna proučavanja i poštivanja. Na kraju brončanog doba – *dvāparayuga*, na planini Gandhamadani, u pustinjačkoj kolibi moga oca Vyāse, slušao sam taj sveti tekst. Ponovit ću ga tebi. Poslušaj.“ Na taj odgovor kralj je, sklopivši ruke u molitvi, zatražio: „O, ti, najuzvišeniji mudrač! Čuo sam da si isposnik, duboko uronjen u nevezanost još od trenutka rođenja. Čak i bez tradicionalnih ceremonijalnih obreda koji pročišćuju i razbistruju intelekt, kao što su obred dobrodošlice novorođenčetu na svijet (pri čemu otac djetetu na jezik stavlja malo ghija i meda te mu u uho šapće ime Božje) – *jātakarman*, obred davanja imena djetetu (oko jedanaestog dana nakon rođenja oblačeći ga u novu odjeću) – *nāmakarana*, obred uvođenja u vedski studij – *upanayana*, ti si postigao najpotpuniju svjesnost o božanskoj zbilji i od tada, čuo sam, kretao si se šumama, daleko od ljudi, svjestan tē istine. Zato sam iznenađen da je tvoje srce bilo privučeno tim svetim tekstom, koji je, kako kažeš, prožet predanošću Bogu. Što je dovelo do tvoga zanimanja za taj put? Molim te, opiši mi okolnosti.“

Śuka je mirnim i nepomućenim izrazom lica započeo objašnjavanje: „Da, ja sam onkraj propisa i zabrana. Ja sam u stalnoj jednoti s Brahmanom koji je bez svojstava – *nirguṇabrahman*. To je istina o meni. Usprkos tomu, moram objaviti da u Bogu postoji neizreciva slatkoća koja tē privlači i zarobljava Njegovim zabavnim aktivnostima i osobinama. Isto tako, moram priznati da sam slušao opis ljepote i slatkoće Božje. Moj je um bio zadivljen slušanjem i čitanjem o slavi Božjoj i očitovanju Njegovih božanskih osobina putem svega toga. Nisam mogao ostati miran. Radovao sam se poput nerazumnog čovjeka, zadivljen blaženstvom koje sam doživio slušanjem i čitanjem. Njegove slatke podvale i igre zarazile su me beskrajnom radošću. Danas sam došao ovamo jer sam postao svjestan da mi se pružila prilika da to prenesem skupini čeznutljivih slušatelja, osobama koje u svakom pogledu zaslužuju da ih čuju i shvate njihovo značenje. Zbog toga ću ispričati svetu *Bhāgavatu* tebi, a time i svima koji su se ovdje okupili. Ti imaš silnu želju i sposobnost potrebnu da ju čuješ. Odlučio si postići najviši ljudski cilj.“

„Oni koji slušaju ovu priču s iskrenom predanošću i ne samo da slušaju, već i promišljaju o njezinoj vrijednosti te djeluju u skladu sa svjetlošću što se na taj način javlja u njihovom umu, takvi će se stopiti u blaženstvu čije je utjelovljenje Gospod, Vāsudeva. Njihova će srca biti ispunjena slatkoćom poistovjećivanjem s očaravajućom pojavom Kṛṣṇe – *madanamohana* i iskusit će blaženstvo nedvojstva – *advaitānanda*. Najviša duhovna vježba – *sādhanā* je izgovaranje imena Božjeg s potpunom usmjerenošću misli i riječi – *manovākya* i glasno pjevanje u Njegovu slavu. Ne postoji bolja duhovna vježba – *sādhanā*.“

„O, kralju, ne gubi glavu brinući zato što je vrijeme kratko. Nije potrebno puno vremena da bi se zadobila milost Božja. Zrake milosti od tog Utjelovljenja suosjećanja mogu pasti na tebe tako brzo koliko je potrebno da trepneš okom. Omogućit ću ti da tijekom ovih sedam dana slušaš priče o mnogima koji su iskusili duhovno blaženstvo, o tome kako ih je Vāsudeva blagoslovio duhovnim napretkom te kako su neki prešli ocean rađanja i umiranja slušanjem takvih priča i pjevanjem o slavi Božjoj koja se očitovala u njima. Nećemo gubiti ni trenutka. Svjestan si da ti je preostalo još samo sedam dana života. Zato odbaci osjećaj za 'moje' i 'tvoje', za tijelo u kojem živiš i za dom u kojem živi tvoje tijelo. Usredotoči se samo na priču o Bogu – *mādhava*, o Kṛṣṇi, Gospodu univerzuma; ispijaj nektarom ispunjene priče o utjelovljenjima Gospoda. Sasvim je uobičajeno da se pričaju priče i da ih slušaju tisuće okupljenih. Ali mudrost – *jñāna* moguće je postići samo polažući potpunu vjeru u ono što se čulo. Tā vjera mora rezultirati pročišćenim umom, čistim srcem.“

„Još jedna važna stvar, o kralju! Postoje bezbrojni eksponenti koji idu naokolo i drže govore o moralnim i duhovnim stvarima na temelju pukog učenja. Oni nemaju ni trunke iskustva o tome što propovijedaju. Nemaju vjere u izvornost različitih utjelovljenja slave Božje o kojima govore. Takvo uvjeravanje je nedjelotvorno, poput žrtvene ponude pročišćenog maslaca – *ghī* koja se ne prinosi u žrtvenu vatru, već na hladnu hrpu pepela. To neće izliječiti um ispunjen krivnjama i nedostacima.“

„U tvom slučaju nema straha da bi mogla postojati takva nedjelotvornost. Tvoje srce uronjeno je u neprekinuti tijek ljubavi prema Kṛṣṇi – *śyāmasundara*. Svatko tko sluša ove priče i srcem upija nektar iz tih priča, ushićen božanskom težnjom, nepokolebljivom vjerom u Boga i neprekidnom radošću, može postići ostvarenje Sebstva. To je onkraj područja sumnje. O, kralju, ova prilika, ovaj tekst i slušatelji u svakom su pogledu primjereni i izvrsni.“

Govoreći: „O, kako si ti sretan!“, mudrac Śuka položio je svoju ruku na glavu kralja da bi ga blagoslovio. Milovao je guste kovrče njegove kose. Kralj je najponiznije molio: „Učitelju, ti vrlo dobro znaš da mi je preostalo jako malo vremena.“ Nakon toga je nastavio, sklopljenih dlanova: „Podari mi najviše vodstvo i ja ću ga nepokolebljivo slijediti tijekom svih ovih sedam dana. Daj mi svetu mantru da bih ju mogao ponavljati u ovim kratkom vremenu koje mi je preostalo, da bih ju mogao zadržati u sjećanju i tako se spasiti.“

Mudrac se nasmijao. „Parikṣit! Oni koji su skloni osjetilnim užiticima, provode svoje dane u brizi, napetosti, boli, patnji i suzama tijekom dugog razdoblja njihovog života. Oni se razmnožavaju poput ptica i zvijeri. Jedu dobru hranu, odbacuju ju u vidu mokraćne i izmeta. To je nesvrhovit život kakvim živi većina ljudi. Možeš li to nazvati procesom življenja? Na Zemlji postoji jako velik broj živih bića. Življenje nije dovoljno. Ono sâmo po sebi i za sebe nema nikakve vrijednosti. Ono što potiče svakodnevni život i što jest važno, to su motivi, osjećaji, misli i ponašanje. Ako netko ima božanske odlike koje se izražavaju kao misli, osjećaji i tome slično, onda je on živ. Umjesto toga, ako netko oskrvne sveti omotač (tijelo) njegovim korištenjem u svrhe koje nisu svete i koje dovode do prolazne sreće, ignorirajući pri tomu sveznaću, svemoguću Providnost, to je potrebno osuditi kao proračunato negiranje pojedinčeve čovječnosti. Uzmite slučaj osobe koja je usredotočila svoj um na lotosna stopala Gospoda – *hari*. Nije važno ako je živijela kratko. Tijekom toga kratkog razdoblja ona može svoj život učiniti plodonosnim i povoljnim. O, kralju, da bih odagnao tvoju sumnju, ispričat ću ti predivnu priču o kralju-mudracu - *rājaṛṣi*. Slušaj.“

„U Sunčevoj dinastiji živio je jednom vladar koji je bio silan u junaštvu, odvažan na bojnopolju, obilno je dijelio milostinju, čestit po karakteru i pravedan u djelovanju. Njegovo je ime bilo Khaṭvāṅga. Nije mu bilo ravna, nitko mu se nije mogao suprotstaviti. U međuvremenu, opaki demoni koji drže čovjeka u okvirima ograničenosti - *daitya* i demoni koji njeguju nezasićene želje - *dānava* sakupili su svoje vojske i krenuli u rat protiv bogova – *deva*. Bogovi su se bojali da će biti savladani. Spoznali su svoju slabost i sišli su na Zemlju potražiti pomoć od kralja Khaṭvāṅge. Kralj je isto tako bio željan pustolovine u bitci. I tako je on uzeo svoj luk i strjelice i, vozeći se u svojim bojnim kolima, stigao je na bojišnicu. Tamo je uzdrmao srca *daitya* i *dānava* velikim strahom koji je izazvala njegova hrabrost. Neprijatelji su pobjegli u panici, nesposobni suočiti se sa snažnim napadom. Kako nije primjereno proganjati neprijatelja koji se dao u bijeg, Khaṭvāṅga je odustao od daljih sukoba.“

„Bogovi su bili sretni jer su ostvarili pobjedu zahvaljujući pravovremenoj pomoći Khaṭvāṅge. Slavili su njegovu moć i njegov osjećaj za pravednost: „O, kralju, danas se nitko ne može usporediti s tobom. Ti si nam podario pobjedu u ovoj smrtonosnoj borbi protiv silâ zla. Željeli bismo da zauzvrat prihvatiš od nas bilo koju vrstu pomoći koju trebaš, a koju ti mi možemo pružiti.“ Kralj im je rekao: 'Bogovi! Čovjek izvodi svaku radnju s osjećajem žrtvenog obreda – *yajña* i žrtve – *yāga* ne bi li vam ugodio, nije li tako? Ova bitka, u kojoj sam imao povlasticu sudjelovati, zato je izvedena s osjećajem žrtvenog

obreda – *yajña*, barem što se mene tiče. Što bih više trebao od vas, osim ove milosti kojom ste me obasuli? Ovo je prikladan dar.' Rakavši to, on je pao pred stopala bogova.“

„Bogovi nisu bili zadovoljni njegovim odgovorom tako da su ga primorali da zatraži nešto, nekakav poklon od njih. Iako nije znao što bi tražio, bio je prisiljen osmisliti neku želju, osjećajući da ga oni inače neće pustiti na miru. Na kraju je rekao: 'Bogovi! Otkrijte mi koliko ću još godina živjeti. Samo tada ću moći odlučiti koju vrstu poklona želim zatražiti od vas'. Vladar svih bogova Indra - *purandara*, koji je zato svezajući, bez ustezanja mu odgovori: 'O, kralju, tvoj životni vijek gotovo je završio. Ti ćeš živjeti još samo 48 minuta - *muhurta*'. Čuvši to, Khaṭvāṅga je rekao: 'Nemam što tražiti. Ništa mi nije potrebno. Osjećam da su sva zadovoljstva ovoga života, a i sljedećeg, nepotrebne sitnice koje je potrebno odbaciti. Više neću ulaziti u kaljužu osjetilnih užitaka. Poklonite mi dar spoznaje uzvišene prisutnosti Gospoda, iz koje više nema povratka, kojoj je posvećen cijeli život'. Nakon toga, sjeo je sklopljenih očiju i ponavljao ime Božje i, na kraju, u tih preostalih 48 minuta – *muhurta*, dosegao je lotosna stopala Boga – *hari*.“

„Vidiš kako je u nekoliko trenutaka odbacio iz uma sve vezanosti za izvanjska zadovoljstva! Khaṭvāṅga je na taj način mogao doseći stopala Boga kamo se strah na usudi pristupiti. Ti imaš sedam dana dok je on imao samo nekoliko minuta. Zato nemaš razloga biti uznemiren. Tijekom tih dana, pročisti svoju unutarnju svijest pažljivim slušanjem najboljih i najsvetijih priča o utjelovljenjima Boga.“

Na to je Parikšit prolio suze radosnice, prisjećajući se najvećeg blagoslova koji je dobio veliki poklonik Khaṭvāṅga. Povikao je: „Učitelju! Pouči me što sada trebam činiti. Nedostaju mi riječi kojima bih izrazio moju težnju. Moje je srce preplavljeno blaženstvom.“ Sjedio je u dubokoj tišini.

Śuka je savjetovao: „O, kralju, opremi se mačem nevezanosti. Sasjeci na komadiće privid vezanosti za tijelo. Odbaci 'moje' koje tē čini vezanim za rodbinu i prijatelje. Odlučno sjedni na obalu ove svete rijeke.“ Nakon toga, dok je Śuka upravo htio započeti svoju priču, Parikšit se približio, zabrinut, želio je postaviti neko pitanje. Primijetivši to, Śuka je rekao: „Čini se da tē nešto muči. Pitaj me što želiš znati i neka ta sumnja bude uklonjena iz tvojega uma.“ Istoga trenutka kralj je rekao: „Učitelju! Ti si uistinu ocean suosjećanja. Kao ukusno jelo izglednoj osobi, tvoje riječi donose osvježavajuću ugodu mojem uznemirenom srcu. Štovani učitelju, malo prije si mi govorio o početcima stvaranja. Nisam to baš jasno razumio. Zašto je univerzalni Apsolut u svojem najčišćem obliku – *parabrahman*, bezobličan, sveprisutan, poprimio transcendentalan oblik i osobine? Pričaj mi o tomu.“ Kralj je sjedio s izrazom iščekivanja na licu, s punom pažnjom, iskreno moleći, željan da čuje i nauči.

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA – AVATĀRA VĀNI

OSLONITE SE NA BOGA I PRIHVATITE SVE ŠTO VAM JE SUĐENO

„Śabarī je imala snažnu i postojanu vjeru; to je bilo dovoljno da dovede Rāmu u njezinu skromnu kolibicu. Strogost, obrazovanje, moć, vlast, iskustvo, bogatstvo – to su sve smetnje koje priječe stjecanje jednostavne i iskrene vjere koju će Bog prihvatiti. Oduprite se napasti udovoljavanja osjetilima, stjecanja onoga što vam svijet može dati i gomilanja materijalnih dobara. Postavite granice

vašim željama”, rekao je Bhagavān u Svojem govoru održanom u Venkatagiriju, 27. ožujka 1968. godine.

EGO JE ČOVJEKOV NAJMOĆNIJI NEPRIJATELJ

Čovjek teži za time da provede svoje dane u božanskoj prisutnosti, u služanju Bogu, u promišljanju o božanskoj slavi jer je to ozračje koje predstavlja dah njegova života. Bez toga, on nije ništa drugo već životinja, jedna među mnogima. Od rođenja, njegove aktivnosti bi trebale biti usmjerene na moralno pročišćenje i duhovna postignuća. Samo to može dovesti do trajne sreće.

Razlučujte i slijedite Boga

Najizravniji način za duhovni uspjeh je nesebično djelovanje, djelovanje bez želja za plodovima tih djela - - *niškāmakarma*, djelovanje bez ikakve pozornosti ili vezanosti za plodove koji će iz njega proizaći, djelovanje kao dužnost, djelovanje kao predanost, djelovanje kao štovanje. Ali, djelovanje i njegovi plodovi nisu dva odvojena entiteta, plod je djelovanje sâmo, njegova završna razina, njegov vrhunac, njegov zaključak. Cvijet je plod, plod je cvijet, jedno je početak, drugo je legitimni kraj. Cvijet postaje plod. Djelovanje postaje posljedica.

Pojedinčeva dužnost je djelovati, djelovati dobro, djelovati u strahu od Boga, djelovati u okviru granica moralnosti, djelovati s ljubavlju; nastavimo li djelovanje, posljedice će, sasvim prirodno, slijediti kao što plodovi slijede nakon cvijeta. Pojedinač ne treba brinuti ni likovati. Djelujte ispunjeni zanosom i vjerom, tada je uspjeh na vašoj strani. Arjuna je tako postupao.

Arjuna nikada nije izgubio hrabrost, nakon što ga je Kršna, koji je bio vozač njegovih bojnih kola, poučio Gīti. On je oživio duh drugih koji su klonuli. Uključio se u bitku kao što se uključuje u žrtveni obred - *yajña*. Ali Karṇa, njegov veliki protivnik, kao svoga vozača bojnih kola imao je Śalyu. Dok je Arjunin vozač bojnih kola prenosio na njega najvišu mudrost i najdublji mir, Śalya je ispunjavao Karṇu malodušnošću i sumnjom. Śalya znači 'strjelica'. Śalya je kao vozač Karṇinih bojnih kola postao prepreka na njegovoj strani, oružje koje će uzrokovati Karṇinu smrt. Neka Gospod bude vozač vaših bojnih kola, na taj ćete način ostvariti pobjedu. Nikada nemojte birati Śalyju kao vašeg vodiča i učitelja.

Razlučujte, otkrite što je dobro, što je korisno, a što je štetno; nakon toga prionite uz ono što je dobro, nevisno o tomu kakve bile prepreke. Pogledajte Daśarathu. On je simbol za pojedinca koji je imao deset bojnih kola (osjetila - pet za djelovanje, pet za znanje). Slušao je očaravajući glas zablude i time projektirao svoje vlastito uništenje. Kaikeyī, najmlađa kraljica, namamila ga je na put patnje. Svjetovna aktivnost - *pravṛtti* mora proizaći iz duhovnosti, povlačenja iz svijeta osjetila i okretanja prema sebi - *nivṛtti*; aktivnost mora proizaći iz svjesnosti o nevezanosti. To je tajna sretnoga života.

Bog prihvaća jednostavnu i iskrenu vjeru

Neslaganja vezana uz prikladnost jedne ili neke druge od četiri duhovne discipline - *yoga*: disciplina predanosti - *bhaktiyoga*, disciplina mudrosti - *jñānayoga*, disciplina djelovanja - *karmayoga* i kraljevska disciplina - *rājayoga*, nepotrebno je gubljenje vremena jer su sve četiri potrebne, sve četiri daju svoj doprinos krajnjoj pobjedi. Disciplina djelovanja - *karmayoga* uljna je svjetiljka; disciplina predanosti - *bhaktiyoga* ulje je koje se u njoj nalazi; kraljevska disciplina - *rājayoga* jest stijenj; disciplina mudrosti - *jñānayoga* jest svjetlost! Dobro djelovanje - *karma* dovest će do pristupa predanosti i posvećenosti. Vidjeti Boga u svim bićima, svjedočiti kako je ruka Božja upletena u sva djelovanja, dovest će do štovanja, a kao posljedica štovanja, udisanje svih vitalnih zrakova, postupak

usredotočenja – sve će to doći na svoje mjesto; vrhunac svega toga je duhovna vježba – *sādhānā*, stvarnost se otkriva u svojem punom sjaju.

Ego je najmoćniji neprijatelj kojega je potrebno savladati i uništiti. Kada je Rāma u šumi išao od jedne pustinjačke nastambe do druge, mudraci – *ṛṣi* koji su očekivali Negov posjet, izvršili su dobro razrađene pripreme da bi Ga dočekali; sastavili su popise pritužbi koje su Mu željeli predložiti i nadali su se da će zadobiti Njegovu milost natjecateljskim hvalisanjem i dodvoravanjem, pokazujući vrhunsko isposništvo! Jednoj starijoj ženi, Śabarī, koja je bila sluškinja mudraca Mātaṅge, njezin je učitelj, koji je bio na umoru, rekao da će tuda proći Rāma. I tako, ona je čeznula, u iskrenoj boli, da mora biti pošteđena sve dok ne bude svojim suzama mogla oprati Rāmina lotosna stopala. Mudraci su se podsmjehivali njezinoj odvažnosti i smijali su se njezinoj nerazumnoj nadi.

Rāma je na Svom putu posjetio pustinjačko mjesto na kojem su boravili egoistični isposnici. Oni su mu pročitali stihove dobrodošlice koje su za Njega napisali, predstavili su Mu zahtjev u kojem su popisali zlodjela koja su počinili demoni - *rākṣāsa*, požalili su se kako je voda iz rijeke, koja je bila njihov jedini izvor opskrbe, zagađena i da ju više nije moguće piti. Rāma im je, kao odgovor na njihova pitanja, rekao da će voda u rijeci postati čista i pitka čim oni prestanu s pogrdama upućenim Śabarī i počnu poštivati njezinu jednostavnu, iskrenu težnju za Bogom. Śabarī je imala snažnu i postojanu vjeru; to je bilo dovoljno da dovede Rāmu u njezinu skromnu kolibicu. Strogost, obrazovanje, moć, vlast, iskustvo, bogatstvo – to su sve smetnje koje priječe stjecanje jednostavne i iskrene vjere koju će Bog prihvatiti. Oduprite se napasti udovoljavanja osjetilima, stjecanja onoga što vam svijet može dati i gomilanja materijalnih dobara. Postavite granice vašim željama.

Ljubav je poseban dar koji ja donosim

Bio jednom jedan učenik u kraljevstvu Raghu koji je upitao svoga učitelja, po završetku školovanja, koju bi ponudu pruženu u znak zahvalnosti – *dakṣina* prihvatio od njega. *Dakṣina* predstavlja ponudu pruženu u znak zahvalnosti za pružene usluge. Duhovni učitelj – *guru* rekao je učeniku kako mu nije potrebna nikakva druga *dakṣina* osim njegove zahvalnosti, dovoljno je ako bude živio u skladu s njegovim učenjima i na taj način donio ugled svojem učitelju. No, učenik je ustrajao na tomu da mu duhovni učitelj mora reći koje su mu potrebe i koji mu je iznos novca potreban. I tako, da učenika odmakne od sebe i da ga se riješi, duhovni učitelj je naveo nemoguću svotu novca: „Ti si ovladao sa šesnaest područja znanja – *vidyā* kojima sam tē poučio, dakle, donesi mi 16 lakha (1,6 milijuna) zlatnih novčića – *niška*.“ Čuvši to, učenik je otišao da bi prikupio potreban iznos.

Učenik se uputio vladaru Raghuu i dobio od njega obećanje kako će on ispuniti svaku njegovu želju. Nakon toga mu je učenik podnio svoj zahtjev za 1,6 milijuna zlatnih novčića – *niška*. Raghu je izrazio očajanje zbog tog velikog iznosa; iako je bio vladar, bio je također duboko uronjen u isposništvo pa nije imao toliko novca. Ipak, u namjeri da ispuni obećanje koje je dao, napao je područje boga bogatstva – *kubera* i vratio se natrag s ogromnom količinom zlata. „Uzmi sve ovo i daj svojem učitelju kao što je i tražio, a ostatak zadrži za sebe“, rekao je kralj.

Učenik je odbio uzeti i novčić više nego što je kao *dakṣinu* trebao ponuditi svom duhovnom učitelju. „Ja sam ih donio za tebe, oni su tvoji, uzmi ih“, ustrajao je Raghu. No, mladi se čovjek othrvao napasti i ostao je pri svojem. To je pravo junaštvo. Čovjek koji nije zadovoljan, susreće se sa svojim uništenjem – *asantrypto dvijo naṣṭah*.

Oslonite se na Gospoda i prihvatite sve što vam je suđeno. On je u vama, s vama. On najbolje zna što dati i kada. On je pun ljubavi – *prema*. To je moja jedinstvenost: ljubav – *prema*. *Prema* je poseban dar koji ja donosim, poseban medij putem kojega djeluje moja milost. To predstavlja osnovu svih mojih djelovanja. Kaže se da Bog boravi u svakom biću. Da, On boravi kao ljubav – *prema*. Bez *preme*,

svijet postaje kotao patnje. *Prema* je poput vode za ribu. Ako ribu držite u zlatnoj posudi ukrašenoj draguljima, ona će se boriti u smrtnom grču ne bi li se vratila u vodu.

Kao dječak, Lakšmaņa je jedne noći tako dugo i glasno jecao, da se Sumitrā pobjerala da ga je zaposjeo zao duh. Ona je požurila mudracu Vasišthi i zamolila ga da nanese malo svetog pepela – *vibhūti* na čelo djeteta ne bi li ga zli duhovi napustili. Vasištha je znao zbog čega Lakšmaņa tako dirljivo jeca. Rekao je: „Uzmite dijete i položite ga pored Rāme i ono će prestati plakati.“ Čak ni dok je bio dijete, Lakšmaņa nije mogao podnijeti da bude i jedan tren odvojen od Rāme. Svakomu od nas je mjesto, koje nam je najviše potrebno, prirodno boravište. To je razlog zbog čega je Lakšmaņa pratio Rāmu kada ga je Viśvāmītra vodio do mjesta njegovog isposništva.

Duhovna vježba – *sādhana* predstavlja samo jednu četvrtinu postupka; razmatranje, samoispitivanje – *vicāra* predstavlja preostale tri četvrtine. Injekcija inzulina predstavlja samo jednu četvrtinu lijeka za dijabetičare, preostale tri su: ograničenja vezana uz način prehrane, fizičko vježbanje i ostali slični postupci. Isto tako, u *sādhani* stalnog prisjećanja na ime Gospoda – *nāmasmaraṇa*, koju ja propisujem, uključeni su ostali komplementarni postupci: zajedno s prisjećanjem na ime, usredotočenje uma na ime je obavezno; isto tako, trebala bi postojati čistoća osjećaja – *bhāvaśuddhi* i unutarne promišljanje o značenju imena – *arthavicāraṇa*. Kombinacija svega toga osigurat će uspjeh.

- Iz Bhagavānova božanskoga govora održanog u Venkatagiriju, 27. ožujka 1968. godine

NAČIN NA KOJI SE POSTIŽE BOŽANSKA BLIZINA

dr. M. Sainath

Koju bismo duhovnu vježbu trebali provoditi ako želimo biti blizu Bhagavāna? To je važno pitanje na koje mnogi traže odgovor. Vezano uz to, želio bih s vama podijeliti jedan događaj koji se zbio u Trayee Brindavanu. Okupljanja u Trayee Brindavanu bila su jedinstvena na način da su prvenstveno bila namijenjena studentima. Ona su isto tako bila jedinstvena time što se pružala mogućnost vidjeti potpuno različita obilježja Bhagavāna. Pored studenata, Svami isto tako poziva i nekoliko starijih i bliskih poklonika da bi sudjelovali u sesijama.

Što su, u stvari, tē Trayee sesije? Ponekad bi Svami odlučio održati govor ili bi On zamolio nekog starijeg poklonika ili studenta da oni održe govor. Ponekad, Svami bi zamolio nekoga od pjevača *bhajana* među studentima neka pjeva *bhajane* ili bi naprosto bila podijeljena posvećena hrana – *prasāda* i mi bismo se vratili natrag. Ali, to je još uvijek bilo okupljanje u Trayee jer je to bila prilika biti s Gospodom.

Tko je Saijev student?

Tijekom jedne od tih Trayee sesija, Svami je isto tako pozvao nekoliko poklonika. Jedna među njima bila je izuzetno poštovana starija poklonica. Svami je primijetio kako mu ona želi nešto reći i dao joj je znak neka priđe bliže. Gospođa je prišla Svamiju i kazala: „Svami, imam dobre vijesti koje bih željela podijeliti s Tobom. Zahvaljujući tvojoj milosti i milosrđu, moj je sin dobio jako dobro radno mjesto u inozemstvu. On već obavlja pripreme da bi se tamo i smjestio.“ Svami je rekao: „Dobro – *manchidi*“. Poklonica se naklonila i kazala: „Svami, on je bio Tvoj student“.

Nakon toga se zbilo nešto jako neobično. Svami se naglo okrenuo prema njoj i rekao: „On nije bio moj student.“ Nastala je iznenadna tišina. Upravitelj je promatrao Svamija jer je znao da je mladić tijekom studija boravio u hostelu. Tajnik je isto tako začuđeno gledao u Svamija kao i prorektor jer su svi oni znali da je taj mladić bio student koji je pohađao Śri Sathya Sai institut za više obrazovanje. Studenti koji su poznavali toga mladića isto tako su pogledavali jedni druge – zbunjeni.

Tada je upravitelj prišao bliže i nježno šapnuo Svamiju na uho: „Svami, on je bio naš student.“ Svami je pogledao upravitelja i rekao: „Ne, on nije bio moj student“. Do tada su svi shvatili kako Svami namjerava dati drugačiji smjer toj raspravi. To nije bila rutinska sesija postavljanja pitanja i davanja odgovora.

Nakon toga je Svami upitao tajnika: „Kako možeš utvrditi da je netko tvoj student?“ Tajnik je čekao znak jer je očito došlo vrijeme da se nauči neka lekcija. On je pažljivo promislio i odgovorio: „Svami, student treba biti primljen, prisustvovati predavanjima, postići potrebnu prisutnost na obaveznim predavanjima i učiti u skladu s propisanim planom i programom. Na kraju, on treba pristupiti ispitu i položiti ga. Nakon toga, dajemo certifikat kojim se dokazuje da su taj mladić ili ta djevojka bili studenti Śri Sathya Sai instituta za više obrazovanje.“ Svami je rekao: „Postoje nastavni plan i program te ispit. Nakon toga dolazi certifikat. Ako student položi ispit, vi mu izdajete certifikat. Isto tako, i ja imam plan i program. Ako slijedite moj plan i program, pristupite mojem ispitu i položite ga, tada ću ja potvrditi da ste vi moj student, a sve do tada vi niste moj student.“

To je bilo vjerojatno prvi put u mojem životu da sam razumio što to uistinu znači biti Saijev student. Jesmo li svi mi Saijevi studenti? Da. Mi smo oni koji su imali veliku sreću među tisućama koji su se prijavili i koji su se uspjeli upisati. Možemo sami sebe nazivati Svamijevim studentima zato jer smo upisani u dokumente sveučilišta, ali hoće li nas Svami nazvati Svojim studentima? Odgovor je - ne. Postoji nastavni plan i program za koji On očekuje da ga slijedimo. Postojat će i ispit koji će provesti Svami. Samo kada položimo taj ispit, Svami će nas priznati Svojim studentom. Sve do tada, ne se možemo nazivati Saijevim studentima.

Tako da, sljedeći put kada kažemo da smo Saijevi studenti, upitajmo se koliko smo Svamijevog nastavnog plana i programa stvarno prošli i primijenili u životu. Prvo, moramo razumjeti što je to Svamijev nastavni plan i program. To je jako širok pojam. Studenti koji su pristupili prijamnim ispitima, imali su priliku uvjeriti se u širinu nastavnog plana i programa i kako ih je to zabrinulo. Ali, ako se obratite iskusnom vodiču, on će vas uputiti u pravom smjeru. On će sve reducirati, sve će grupirati, voditi vas na ispravan način tako da s pouzdanošću možete pristupiti ispitu. Naša je velika sreća što je naš vodič bio sâm Svami. Tako da, ako proučimo sve Njegove govore, možda bismo mogli objediniti neke od točaka i objasniti što sve obuhvaća nastavni plan i program.

Sačuvajte Boga u vašem srcu

Prvo poglavlje Svamijevog nastavnog plana i programa je „Bog u srcu – *dil mein rām*“. Ovdje ne mislimo na srce od četiri klijetke koje je povezano s aortom i ostalim krvnim žilama. Ovdje mislimo na duhovno srce čovjeka koje ima jako veliko značenje. U svezi ovoga, prisjetio sam se male priče na koju sam naišao u jednoj od knjigâ u izdanju Śri Sathya Sai organizacije. Poznati slikar održao je izložbu svojih slika. Ljudi su se divili svim njegovim slikama jer je bio jako vješt umjetnik. Jedna je slika posebno zaokupljala veliku pozornost. Svi su prilazili toj slici i promatrali ju, ali nitko nije mogao razumjeti što ona predstavlja. Slika je, sama po sebi, bila jako jednostavna. Prikazivala je srce čovjeka na kojemu su bila vrata. Na slici je bio prikazan i Bog kako stavlja Svoju ruku na vrata. Bilo je očito da Bog želi ući u srce otvaranjem vrata. No, ono što je sve zbunjivalo bilo je to da na vratima nije bilo kvake! Dakle, našli su umjetnika i zamolili ga da im objasni koju poruku slika prenosi. Umjetnik je

rekao: „Bog kroz vrata pokušava ući u srce čovjeka.“ Nakon toga su posjetitelji upitali umjetnika: „Ali, kako očekujete da će Gospod otvoriti vrata srca čovjeka? Na vratima nema kvake da bi On mogao otvoriti vrata.“ Umjetnik im je tada odgovorio: „Moja draga gospodo, vrata čovjekova srca moguće je otvoriti samo iznutra!“ Zamisao je potpuno jasna. Ako želimo da Bog otvori vrata i uđe u naša srca, tada smo *mi* ti koji trebamo otvoriti naša srca iznutra. Samo tada On može ući. Sve do tada On će strpljivo čekati s vanjske strane vrata. To je značenje ljudskoga srca. Mi imamo moć da ga otvorimo; imamo moć da Gospoda pozovemo unutra. Isto tako, imamo moć zatvoriti vrata i ne dopustiti Gospodu da uđe.

Kako otvoriti vrata i pozvati Gospoda da uđe? To je cjelokupna priča naše duhovne vježbe – *sādhana*. To je razlog zbog čega Svami kaže da je ljudsko srce poput fotelje za jednu osobu. Na toj će fotelji sjediti ili Gospod ili svijet, obojica ne mogu zauzimati istu fotelju. Čovjek je taj koji treba odlučiti tko će na njoj sjediti. Samo čovjek ima moć odluke. Još se uvijek prisjećam kada smo jednom išli u Kodaikanal, 1989. godine. Svami je kupio novi autobus. Čini mi se da se autobus toga proizvođača tek pojavio na tržištu. Svami je bio oduševljen programom i govorio nam je: „Kupio sam vam novi autobus u kojem ćete svi moći jako ugodno putovati. On ima ugrađen klima-uređaj, ima radio i sve je najbolje.“ Putovanja u Kodaikanal sa Svamijem uvijek su bila jako omiljena i ugodna. On je bio u brizi da će tijekom dugog putovanja studenti izgladnjeti pa je napunio autobus mnoštvom hrane i sokova. Nakon što su svi paketi s hranom već bili pripremljeni prije nego što smo trebali krenuti, Svami je pozvao unutra sva 32 studenta koja su trebali ići na put i dao im točne upute koju je hranu potrebno jesti i u koje vrijeme. Sve što se odnosilo na putovanje bilo je točno i jasno objašnjeno.

A nakon toga, On je rekao: „Ovaj novi autobus kupljen je da bi vaše putovanje bilo ugodno. No, postoji problem. Ako svi zauzmete svoja mjesta i ako se svi paketi s hranom smjeste u autobus, gdje ću ja sjediti ako uđem u autobus?“ Mi smo bili zaneseni našim osjećajem predanosti i rekli smo: „Svami, cijeli autobus je Tvoj. Ti možeš ući i sjesti gdje god želiš.“ Svamijevo lice odavalo je Njegovu razočaranost. Svami, koji se do tada smješкао i smijao, izgledao je odbačenim. Rekao: „Što da radim s beživotnim, praznim autobusom? Zašto mi niste rekli da ste vi moji?“ Zatim je Svami dodatno objasnio: „Ako mi oslobodite jedno sjedalo u autobusu, otići ću na to mjesto u kutu, samo sjediti i putovati s vama. Kada stignemo na odredište, ja ću krenuti svojim putem, a vi ćete krenuti svojim. Ali, ako mi kažete da ste vi moji, ja ću putovati sa svakim od vas u vašem srcu. Bit ću s vama cijelo vrijeme.“ On uvijek želi biti tako blizu nas. Isto kao i na slici na izložbi, On uvijek željno čeka na nas, govoreći nam cijelo vrijeme: „Ja želim biti s vama“. Samo, mi smo ti koji odlažemo stvari time što Ga ne pozivamo.

(Nastavit će se....)

- Autor je diplomirao u Prasanthi Nilyamu 1985. godine, a nakon toga je otišao da bi završio magisterij iz fizike i doktorat iz nuklearne fizike. Proveo je 23 duge godine u Božanskoj Prisutnosti, sve do 2008. godine.

Sjaj božanske slave

ŚRI SATHYA SAI I ČISTOĆA UMA

John S. Hislop

Riječ „um“ i pridjev „čisti“ govorni su simboli koji predstavljaju nešto što je određene kakvoće, ali ni jedan od ta dva ne odnosi se na nešto što bi bilo mjerljivo i na taj nam način dalo standardnu definiciju na koju bismo se svi mogli osloniti. Kada govorimo o čistom umu, govorimo o nečemu što je subjektivno i ne možemo biti sigurni da svi pridajemo isto značenje tim riječima. Ipak, pod time se podrazumijeva nešto stvarno.

Kako se možemo usuglasiti vezano uz to što se podrazumijeva pod čistim umom? Nemamo puno mogućnosti odabira. Možemo proučavati što su veliki vidiooci i mudraci govorili. Možemo steći uvid u brojna mišljenja raznih ljudi i pokušati izvesti zajednički nazivnik. Ili, možemo pretpostaviti kako stvarno znamo o čemu govorimo kada se radi o čistom umu, iako je to jako subjektivno i nije mjerljivo ili određeno.

Možemo li se složiti s time da uznemireni um nije ono što se podrazumijeva pod čistim umom? Vjerujem da se možemo složiti. Pretpostavimo da postoji um kojeg postajemo svjesni jer postoji tijekom jasnog i točnog logičnog razmišljanja. Možemo se diviti takvom umu, ali ja sumnjam je li to ono što mislimo pod čistim umom. A što je s kakvoćom misli kao odrednicom čistog uma? Da su neke misli nečiste, gotovo će se svatko složiti. Ali, nisu sve misli nečiste. Postoje lijepe misli vezane uz one koji žive s nama na planetu Zemlji, postoje razumne i manje-više neutralne misli o mnogim temama i postoje misli predanosti vezane uz svete stvari. No, sve su misli rođene iz ovog ili onog razloga koji može, ali i ne mora biti u potpunosti čist; one traju neko vrijeme i nakon toga nestaju. Neke misli mogli bismo nazvati prekrasnim i čistim u trenutku njihovog nastajanja, ali u trenutku njihovog nestajanja, dolazi do raspadanja i njihovi nusproizvodi, od kojih bi neki mogao biti taj uzorak uma koji je bio pod utjecajem i preoblikovan mišlju do neke određene razine. Pod pojmom „čisti um“ sumnjam da podrazumijevamo um koji je samo djelomično čist ili je čist samo na određeno vrijeme.

Kada kažemo „čisti um“, sasvim sigurno mislimo na um koji je čist sâm po sebi, a ne da je čist zbog nečega drugoga. Kažemo „čista sunčeva svjetlost“ zato jer je to svjetlost sama po sebi. Hoćemo li isto tako misliti kada govorimo o čistom umu? Na trenutak, barem, čini se da kada koristimo riječi „čisti um“, pod time ne mislimo „čisti“ zbog neke određene vrste misli. Čini se da pod time podrazumijevamo um koji je čist zato jer uopće nema nikakvih misli.

Um bez misli! Kakav je to um koji je bez dubokih misli ili grubih misli ili bilo kakve vrste misli? Trebali bismo biti u stanju govoriti o tomu mnogim ljudima, možda svim ljudima jer tu i tamo dolazi trenutak kada se misli uspore ili se potpuno zaustave. Ljudi govore kako u tim trenutcima osjećaju mir i sreću. Kada nema nikakvih misli, postoji stanje mirnoće, a taj mir osjeća se kao sreća. No, trenutci mira bez misli kod većine nas ne traju jako dugo. Mnoštvo brigâ čeka da bi nas uznemirilo i misli se u umu ponovno javljaju velikom brzinom. Tako da, kada kažemo „čisti um“, upitno je mislimo li pod time na um koji ne može ništa drugo doli razmišljati o brigama. A svaki dan je zaista bezbroj jako hitnih briga koje ne možemo svjesno ignorirati.

Kada na taj način počnemo propitivati što se podrazumijeva pod time kada govorimo o čistom umu, čini se da imamo nedoumicu jer, um u kojem se nalaze misli, ne može se smatrati „čistim“. Ipak, neizbježno, brige nastaju u svakodnevnom životu, time se potiče misao i um postaje uznemiren. U tom trenutku, može se činiti da riječi „čisti“ i „um“ ne pristaju zajedno. Sama po sebi, čistoća nam je realna jer, znamo da malo dijete ili jako dobra osoba mogu biti „čista srca“, mogu imati „čisti motiv“ i

tomu slično. Ali, um, sâm po sebi, nama je realan jer znamo da ono što nazivamo umom u nama samima, čini se da postoji i kod drugih ljudi. Hoćemo li, zbog toga što je um ranjiv u odnosu na misao, morati napraviti kompromis u našoj temi i govoriti o „Saiju i više-manje čistom umu“?

Možda je to tako, ali još uvijek postoje druge mogućnosti koje je potrebno istražiti. Može li um biti uklonjen? Možemo li kao inteligentna prilagodljiva ljudska bića živjeti bez uma? Ili postoji um čija je tišina tako postojana i snažna da nikakva briga nikada ne može prodrijeti u tu tišinu i, bez misli, kako može postojati čak i najmanje djelovanje koje je potrebno za održavanje života?

Vjerujem da ćete se složiti s time da naše znanje nije toliko potpuno da bismo uvijek i iste sekunde mogli dati točan odgovor, posebno kada se radi o nečemu što je tako nematerijalno kao što je um. Vjerujem da će većina nas morati priznati kako nam neki vidovi našega života još uvijek nisu u potpunosti jasni i, mnogi od nas, vjerojatno većina nas, ne mogu sa sigurnošću reći da je um moguće ili nije moguće isključiti, da možemo ili ne možemo živjeti djelotvorno bez uma, ili da može ili ne može postojati um koji je čist zato što je postojano i stalno u tišini. Ta područja znanja ne nalaze se u okviru naših sadašnjih iskustava i, pokušavati doći do zaključka, a da prije toga nismo stekli neko iskustvo, predstavljalo bi samo pretpostavku a ne pravovaljano rasuđivanje. Ono što je potrebno jest to da prvo steknemo iskustvo, a nakon toga izvučemo neke razborite zaključke.

Na ovoj razini ispitivanja vezano uz to što se podrazumijeva pod „čistim umom“ kada se nalazimo u nedoumici zbog ograničenog iskustva, bilo bi dobro obratiti se Śri Sathya Saiju za informaciju vezanu uz um i za savjet kako postići izravno i duboko iskustvo koje će nam pomoći da razriješimo našu nedoumicu. Oni među nama koji su imali priliku slušati Saija i razgovarati s Njim, znaju kako je On neizmjerljivo mudar i da nitko nije mogao postaviti pitanje na koje Sai nije pružio trenutačan i točan odgovor.

Śri Sathya Sai daje nam informacije o umu koje bismo jako teško pronašli bilo gdje drugdje. On nam govori da čistoća, gdje god bila, jest božanska ljubav koja nije ograničena samo na pojam o našem malom 'ja'. Iz toga pojma o našem malom 'ja', nastaje koncept „tvoje“ i „moje“. Iz osjećaja za „moje“ nastaju želja i ljubav za predmetima željâ; nakon toga dolazi do oblikovanja misli vezanih za zabrinutost i to ujedinjavanje želje i misli naziva se „našim umom“. Baba nam govori da, kada želimo neku stvar i kada se isključi poticaj za iskustvom ugođe, misli se smiruju. On nam govori kako se iskrena, čista i izravna komunikacija jedne osobe s drugom odvija putem tišine, ne putem uma uznemirenog ograničenim mislima koje se nakon toga pretvaraju u ograničene riječi. Da bi se to objasnilo, navodi se primjer mudraca Dakṣiṇāmūrtija. Putem tišine, Dakṣiṇāmūrti je svojim učenicima prenosio potpuno, čisto i savršeno znanje o oslobođenju. Kod učenika je postojalo izravno viđenje; isto kao kada izravno vidimo planinu, znamo da vidimo planinu, a da pri tome ne moramo posegnuti za mislima i prosuđivanjem.

Međutim, nije moguće poreći da um, ili barem potencijal uma, uistinu postoji. Sai sâm kaže da je čisti um jedan vid božanskosti i da je zato sâm po sebi božanska ljubav i božanski miran. Kada pojam o našem malom 'ja' i brige o željama nestanu, um nije ništa drugo već sâm Bog. Nagađati, u tom slučaju, da se um koji je čist i koji nije uznemiren uzorcima misli zato ne može suočiti s izazovima svakodnevnoga života, bilo bi kao da kažemo da svemoguća božanskost ne može djelovati na Njegovu Volju. Takav način gledanja ne bi mogao biti održiv jer, niti stvarnost našega bića, niti nemjerljiva energija i aktivnost univerzuma ne ovise o uznemirenom i prolaznom tijeku misli i željâ koje nazivamo „naš um“.

Ako smo voljni dopustiti mogućnost da božanskost nije moguće omesti, tako reći, nepostojanjem toga tijeka željâ i misli za koje mi vjerujemo da je naš um, onda bismo mogli upitati Saija neka nam savjetuje na koji način bismo mogli umiriti našu mentalnu uznemirenost.

Sasvim je očito svima nama da, ako se naš život i dalje nastavi odvijati onakav kakav je sada, onda će i naš um nastaviti biti onakav kakav je sada. Baba potvrđuje da je to zaista istina, da čisti um predstavlja temeljnu preobrazbu. Da bi naš život dosegnuo nama prirođenu sudbinu, kao što će se i cvijet tijekom vremena rascvjetati i kao što će voćni plodovi dozrijeti kada im dođe vrijeme, naš pojam o ograničenom 'ja', mora se predati prirođenoj božanskosti čistoga uma. Baba ovu situaciju uspoređuje s dobro poznatom društvenom igrom glazbenih stolaca. U toj igri, naš ego (pojam o našem malom 'ja') mora osloboditi svoje mjesto u našem umu da bi Bog mogao, u zamjenu, zauzeti stolac. Kada je zauzet egom, um je tijek željâ i misli, ali kada Bog zauzme stolac, um je čist i tih.

Prema Saiju, kada je um doživio preobrazbu - od misli i željâ do božanskosti, naš govor i djelovanje postaju izravan neiskvaren izraz Božanske Volje. Na taj način, sva djelovanja nastaju iz svijesti Božje umjesto iz uma pojedinca. Kako bi nam to približio, Sai kazuje priču o kraju Janaki i njegovoj predaji uma, govora i djelovanja Bogu koji je došao u liku mladoga mudraca Aštāvakra. Kralj Janaka zamolio je mudraca za ono što bi mu moglo podariti oslobođenje. Aštāvakra je odgovorio da će on, zauzvrat, tražiti nešto velike vrijednosti. Kralj Janaka je rekao kako je častan čovjek, njegova je riječ kao zakon i da će bez ikakvog oklijevanja dati sve što se bude od njega tražilo. Mudrac Aštāvakra je nakon toga rekao: „O, kralju, daj mi svoj um, svoj govor i svoje djelovanje.“ Kralj je odvratio: „Gospode, dajem ti svoj um, svoj govor i svoje djelovanje“, a nakon toga je zašutio. Aštāvakra je dao upute kralju: „Sjedni na zemlju“, a nakon toga je otišao u šumu. Kraljevi dvorjani, ne uspijevajući dobiti nikakav odgovor kada bi se obratili kralju, doveli su kraljice iz njihovih odaja, ali čak ni one nisu mogle izvući niti jednu riječ iz kralja koji je sjedio. Dvorjani, jako zabrinuti, razišli su se po obližnjim šumama sve dok nisu pronašli Aštāvakru. „O, mudraču“, negodovali su, „ti si bacio urok na našega kralja“. „Nije tako“, odvratio je Aštāvakra, „vratimo se“. Kralj Janaka još je uvijek sjedio na zemlji, okružen izbezumljenim kraljicama. Aštāvakra mu je rekao: „Ustani“. Kada je to kralj Janaka učinio, Aštāvakra je rekao: „Reci gospođama tko je sada ovdje s tobom“. Kralj Janaka je to učinio. Kralj i njegovi pratitelji vratili su se u njegov grad i, Janaka je, bez poistovjećivanja sa svojim malim 'ja', mnogo godina vladao kraljevstvom dok se Božanska Svijest izražavala kroz njega.

Sai nam govori da je čisti um onaj um koji je predan Bogu i koji je oslobođen svakog poistovjećivanja s 'ja'. Preobrazba našega života koja je potrebna za čisti um nije ništa manje već: „Umri ume, sada budi Bog“. Preobrazba od zaposlenog, uznemirenog ljudskog uma do čistoće božanskoga uma, kako kaže Sai, predstavlja kvantni skok, ne samo povećani napredak.

Informacija koju nam daje Śri Sathya Sai zaista je prekrasna, ali mi se raspitujemo o sebi kao što sada pronalazimo naše sebstvo te nam je potrebno nešto što je više od uzbudljivih i prosvjetljujućih riječi. Nama je jako potrebno izravno osobno iskustvo na tom području čistoga uma da bismo mogli promijeniti našu svjesnost s teorijske osnove na ključnu i živu iskustvenu osnovu. Kada bi to bilo moguće postići, čini se da bi naša životna snaga mogla biti skupljena u snažnu jednousmjerenost u odnosu na subjektivne dubine našeg sebstva i u toj postojanoj budnosti može doći do bljeska spoznaje o našem sebstvu kao o božanskom čistom tihom umu.

„Čistoća je prosvjetljenje“, objavljuje Sai.

Bilo bi dobro još jednom obratiti se Saiju i upitati Ga kako bismo mogli postići izravno početno iskustvo u području čistoga uma. Piscu je barem očito da je Śri Sathya Sai već ukazao na put kojim možemo doći do početnog iskustva koje će nam, zauzvrat, učiniti polje čistoga uma stvarnim. Put nam je Sai otkrio kada je rekao: „Tko si ti? Patnje neće prestati sve dok ne saznaš odgovor na to pitanje“. Na taj je način Sai položio u naše ruke svjetlo koje možemo upotrijebiti ne oviseći ni o komu na ovom svijetu ili u nebesima; svjetlo koje može brzo otkriti činjenicu o čistom tihom umu koji zna izravno, bez kretanja misli ili pojma o sebstvu. Mi se samo trebamo okrenuti osjećaju za sebstvo, kojega smo

uvijek svjesni, usredotočiti našu punu budu pozornost na to, ne na teži način, već nježno. Sasvim sigurno, slijedit će početno iskustvo koje nam je potrebno i, nakon toga, naš život više nikada neće biti isti.

- Izvor: „Sai Chandana, 1985“.

Vi provodite mnoge duhovne vježbe, proučavate brojne svete spise, odlazite mnogim plemenitim dušama i slušate njihova učenja. Ali, koja je korist od toga? Rezultat svega toga je ništa jer nemate unutarnje viđenje. Da biste postigli odgovarajuće rezultate, uzmite iskustvo kao osnovu. Iskustvo dolazi iz našega srca, ne izvana. Nije vam potrebna borba da biste stekli iskustvo. Nemojte eksperimentirati. Na području znanosti možete očekivati određene rezultate provođenjem eksperimenata. Ali, na duhovnom polju ne postoje eksperimenti, samo iskustvo.

- Bhagavān Sri Sathya Sai Baba

IZVRSNI REZULTATI STUDENATA KOJI POHAĐAJU ŚRI SATHYA SAI ŠKOLE Izvješće

Studenti koji polaze Śri Sathya Sai višu srednju školu i Śrimati Easwaramma visoku školu postigli su hvale vrijedan uspjeh na ispitima na nacionalnoj razini koje je proveo Središnji ured za srednje obrazovanje, za akademsku godinu 2022./2023.

Od 114 studenata koji polaze Śri Sathya Sai višu srednju školu i koji su nakon 12-og razreda izišli na završni ispit Središnjeg ureda (All India Senior School Certificate Examination /AISCE/, Class 12 Board Exams), svi su položili s izvrsnim rezultatom, 104 studenta dobili su odličnu ocjenu, od kojih je 56 postiglo uspjeh veći od 90%. Najbolji je uspjeh postigao gospodin Akul Singh s postotkom uspješnosti 98%, na drugome mjestu je gospodin Divyarsh Rathore koji je postigao 96,4% uspješnosti dok je na trećem mjestu gospodin Anirudha Sahu s postotkom od 96,2%.

Sve 53 studentice koje polaze Śrimati Easwaramma visoku školu i koje su nakon 10-og razreda pristupile završnom ispitu Središnjeg ureda (AISSE), položile su s dobrim ocjenama. Među njima, 48 studentica osiguralo je prvorazredni uspjeh, dok je 28 njih položilo s odličnim uspjehom. Prvo mjesto u školi postigla je gospođica N. Sana Sidiqa s 95,4 % uspješnosti, na drugome mjestu našla se gospođica M. Anushka Sai Ram s 94% uspješnosti, dok je treće mjesto zauzela gospođica K. Sahasra Veda s 93,8% uspješnosti.

ISKAZIVANJE VELIKOG ŠTOVANJA - ĀRĀDHANA MAHOTSAVA ŚRI SATHYA SAIJU

Izvešće

Veliko mnoštvo poklonika došlo je u Prasanthi Nilayam da bi iskazali iskrenu veliku počast i zahvalnost Bhagavānu u svetoj prigodi iskazivanja velikog štovanja – *ārādhana mahotsava* Śri Sathya Saiju koje je održano u Prasanthi Nilayamu 24. travnja 2023. godine

U predvečerje iskazivanja velikog štovanja – *ārādhana mahotsava*, 23. travnja 2023. godine, članovi *Prasanthi Mandir Bhajan Group* izveli su emocijama ispunjen program poklonstvene glazbe pod nazivom „Veliko štovanje Saija – *Sai ārādhana*“ pred Lotosnim stopalima Bhagavāna. Pjevajući o božanskoj slavi Bhagavāna, tâ skupina bivših Bhagavānovih studenata prelila je svoja srca u poklonstvene pjesme od kojih su neke bile: „Tallivai Tandrivai Daivame Neevai – Ti si naša majka, otac i Bog, „Sai Ke Duniya Mein Hum Hain, Sai Ke Duniya Se Hum Hain – Mi smo u Saijevom svijetu, mi smo iz Saijevog svijeta“, „Sathya, Dharmamu, Santhi, Premalato Nee Nithya Jivana Yatra Saginchu – Putovanje vašega života obavite uz istinu, ispravnost, mir i ljubav prema svojim suputnicima“, „Maa Tumhare Is Jahan Mein Koi Bhi Tumsa Nahin – O, majko Sai, na ovom svijetu nema nikoga kao što si Ti“.

Po završetku ovog produhovljenog programa poklonstvene glazbe slijedio je program pjesama u slavu Boga – *bhajana*. Program, koji je započeo u 17.30 sati, a završio je u 18.40 sati izvođenjem aratija koji je bio posvećen Bhagavānu.

Jutarnji program na Dan iskazivanja velikog štovanja – *ārādhana mahotsava*, 24. travnja 2023. godine, započeo je izvedbom karnatske glazbe, pet skladbi-dragulja posvećenih Saiju - *Sai pañcaratna kṛti* pred Lotosnim stopalima Bhagavāna koje je, u skladu s tradicijom, započelo u Prasanthi Nilayamu nakon što je Bhagavān napustio Svoje smrtno tijelo 24. travnja 2011. godine. Tih pet glazbenih dragulja prilagođenih za pet različitih melodija – *rāga* otkrivaju božansku slavu Bhagavāna i prikazuju Njegovu univerzalnu ljubav za cjelokupno čovječanstvo, isto kao i Njegovu poruku čovječanstvu. Tê je skladbe izvela odabrana skupina pjevača pod vodstvom gospodina Raj Kumar Bharatija. Izvedene su s dubokom predanošću i posvećenošću. Bila je to za sve izuzetna izvedba glazbe iz Karnatake.

Nakon toga se gospodin S. S. Naganand, član Śri Sathya Sai središnje zaklade, obratio mnoštvu okupljenih poklonika u ovoj svetoj prigodi. Govoreći o iskazivanju štovanja – *ārādhana*, uvaženi je govornik objasnio način kako štovati Boga razumijevanjem Njegovih učenja, prepoznavanjem zadataka koje je On izveo, a koji služe kao primjer i slijeđenjem puta koji je On pokazao. Navodeći stihove iz Bhagavadgīte, filozofskih tekstova – *upanišad* i ostalih svetih spisa, učeni je govornik, u svom znanstvenom govoru, objasnio glavna Bhagavānova učenja.

Poklonici su, nakon toga, bili blagoslovljeni slušanjem Bhagavānova božanskoga govora, u kojem je On pozvao sve poklonike da prepoznaju ljubav kao temeljnu životnu istinu koja je prisutna u svim bićima u vidu istinskog Sebstva – *ātman*. „Kao što ja volim vas, vi biste trebali voljeti sve“, savjetovao je Bhagavān. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“.

Nakon toga, slijedio je kratki program pjevanja pjesama u slavu Boga – *bhajana*. Program je završio u 10.20 sati izvođenjem aratija koji je bio posvećen Bhagavānu.

Po završetku programa u Sai Kulwant dvorani, učinjena je *nārāyana sevā* na Sathya Sai Hill View stadionu gdje je bila poslužena hrana i podijeljena odjeća mnoštvu okupljenih muškaraca i žena.

Ručak posvećene hrane – *prasāda* isto je tako bio poslužen stanovnicima ašrama i poklonicima pod posebno podignutim šatorom – *pandal* u ašramu.

Navečer je uvažena pjevačica karnatske glazbe, gospođa dr. Gayatri Girish izvela program poklonstvene glazbe. Započevši program poklonstvenom pjesmom posvećenom Gospodu Ganeši, nadarena je pjevačica otpjevala produhovljene skladbe pred Lotosnim stopalima Bhagavāna, koje su uključivale: „Samagana Lolane Sadasiva Sankarane – Śāṅkara koji uživa u glazbi“, „Muzhudai Unamdavar Yaor Sai Unnai – Tko Te je u potpunosti spoznao, Sai!“ i uspavanku „Jo Achutananda Jo Jo Mukunda – Spavaj, dragi, vječno blaženi! Spavaj, dragi Višņu!“

Po završetku ove veličanstvene glazbene izvedbe slijedio je program pjesama u slavu Boga – *bhajana*. Arati, koji je bio posvećen Bhagavānu, obilježio je kraj programa u 18.30 sati.

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

BUDDHA PURNIMA

Duboki poklonstveni žar i pobožnost obilježili su proslavu svetog blagdana Buddha Purnima u Prasanthi Nilayamu koji su zajednički priredili Śri Sathya Sai Seva organizacija (SSSSO) i Zone 4 i 5 te Śri Sathya Sai Globalno vijeće (SSSGC). Više od 160 poklonika posebno je došlo da bi sudjelovali u ovoj važnoj proslavi iz zemalja Zone 4 i 5 koje su dio Śri Sathya Sai Globalnog vijeća (SSSGC) i obuhvaćaju Nepal, Maleziju, Hong Kong, Japan, Tajvan, Indoneziju, Šri Lanku, Kambodžu, Vijetnam i Bruneje. Pored poklonikâ, 43 budistička redovnika iz samostana Menri Monasteri u Himachal Pradeshu došli su da bi sudjelovali u ovoj proslavi.

Program koji je održan 4. svibnja 2023. godine, započeo je velikom procesijom redovnika koji su ušli u Sai Kulwant dvoranu u 8.30 sati. Predvođeni budističkim glazbenicima koji su izvodili tradicijsku glazbu, redovnici su došli do *sanctum sanctorum* gdje je glavni redovnik na lijepo ukrašen podij postavio prekrasan kip Gospoda Buddhe. Nakon što su redovnici zauzeli svoja mjesta i sjeli u Sai Kulwant dvorani, počeli su izgovarati svete budističke mistične formule – *mantra*. Dok se nastavljalo izgovaranje svetih stihova, obredno paljenje svete svjetiljke izveli su glavni redovnik Menri Ponlop Rinpoche i ostali uglednici.

Nakon toga se gospodin Vashdev A. Khialani, koordinator organizacije proslave Buddha Purnime, obratio okupljenim poklonicima riječima dobrodošlice u kojima je izrazio svoju zahvalnost Bhagavānu na pruženoj prilici da se sveti blagdan Buddha Purnima proslavi u Prasanthi Nilayamu, a koji se kontinuirano proslavlja već 26 godina.

Prečasni Menri Ponlop Rinpoche, glavni redovnik samostana Menri Monastery u Solanu, država Himachal Pradesh, nakon toga se obratio okupljenima. Govoreći o ljepoti i spokoju Prasanthi Nilayama, uvaženi ga je govornik nazvao rajem čiste ljubavi. Govoreći o ustanovama za besplatno školovanje i liječenje koje je utemeljio Bhagavān, on je napomenuo kako tē ustanove i Śri Sathya Sai Seva organizacija obavljaju dragocjen posao u okviru služenja čovječanstvu. Govoreći o Bhagavānovim učenjima, prečasni je govornik rekao kako Bhagavānove poruke „Voli sve, služi svima“ i „Pomogni uvijek, ne povrijedi nikada“ prenose bit učenja svih religija, uključujući i buddhizam. Nakon toga, slijedio je program pjevanja pjesama u slavu Boga – *bhajana* koje su vodili poklonici iz prekomorskih zemalja. Jutarnji program završio je izvođenjem aratija.

Večernji program započeo je govorom dr. Sanjaya Aggarwala, predsjednika Sjeverne zone Śri Sathya Sai Seva organizacije. Prisjećajući se lijepog događaja iz 2010. godine, dr. Aggarwal je opisao kao je Bhagavān prosuo Svoju milost na malenog dječaka koji je igrao ulogu Buddhe u predstavi koju su u Prasanthi Nilayamu izvela djeca koja polaze *bālvikāsa* program u državi Himachal Pradesh. Dr. Aggarwal je isto tako spomenuo kako Bhagavān, ne samo da je ponovio učenja Buddhe, već je isto tako dodao „Premam Śaranam Gacchāmi“, „Sathyam Śaranam Gacchāmi“ i „Sundaram Śaranam Gacchāmi“. Govoreći o sličnosti učenja Gospoda Buddhe i Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, uvaženi je govornik naglasio važnost čistoće i sklada misli, riječi i djela te nadzora nad osjetilima i željama.

Nakon ovoga poticajnoga govora slijedila je prekrasna plesna točka u izvedbi djece iz Himachal Pradesha. To je bio sveti ples koji je prenosio učenja Gospoda Buddhe gracioznim pokretima tijela i meditativnim položajima. Šaroliki kostimi, lijepe maske i pokrivala za glavu izvođača pridonijeli su ljepoti zadivljujućeg plesa.

Ilijedio je program pjevanja pjesama u slavu Boga – *bhajana* koje su vodili poklonici iz prekomorskih zemalja. Arati posvećen Bhagavānu obilježio je kraj današnjeg programa.

Na sâm dan svetog blagdana Buddha Purnime, 5. svibnja 2023. godine, program je započeo u 8.40 sati kada je obredna povorka redovnikâ, predvođena glazbenicima koji sviraju na tradicijskim glazbalima, ušla u Sai Kulwant dvoranu. Dok je povorka redovnika nastavila do mjesta posljednjeg počivališta – *samādhi* Bhagavāna, žene su u dvorani pjevale svete Narasimha Gathe. Nakon toga su redovnici izgovarali svete budističke mistične formule – *mantra*. Poslije toga svetog izgovaranja, prikazana je audiovizualna snimka koja je predstavila proslave Buddha Purnime prethodnih godina, počevši od 1997. godine, kada je proslava toga blagdana po prvi put održana u Brindavanu, Whitefield, Bengaluru.

Bhagavānov božanski govor slijedio je nakon toga, a okupljeni su ga mogli pratiti putem javnog sustava razglasa. U Svome govoru Bhagavān se zadržao na učenjima Gospoda Buddhe i objasnio njihovu djelotvornost za prosvjetljenje čovjeka i njegovo oslobođenje. Naglašavajući važnost posvećivanja osjetila putem ljubavi i suosjećanja, Bhagavān je rekao kako nema ni jednog drugog Boga osim ljubavi. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Hare Rama Hare Rama Rama Hare Hare“.

Nakon Bhagavānova govora slijedio je program pjevanja pjesama u slavu Boga – *bhajana*. Jutarnji program završio je u 9.50 sati izvođenjem aratija posvećenog Bhagavānu.

Večernji program započeo je u 17.20 sati učenim govorom profesora Sunanda Dagamboda, člana Śri Sathya Sai Globalnog vijeća Śri Lanke. Objasnjavajući značenje noći punog mjeseca – *pūrnimā*, učeni je govornik objasnio kako puni mjesec – *pūrnimā* znači potpunost, savršenstvo. Gospod Buddha čovječanstvu je pokazao put savršenstva i prosvjetljenja Svojim prosvjetljujućim učenjima o ljubavi i suosjećanju, dodao je on.

Ispričavši priču o vlastitoj preobrazbi do koje je doveo Bhagavān Śri Sathya Sai Baba 1995. godine, učeni je govornik rekao kako je Bhagavān došao kao utjelovljenje Boga – *avatāra* s najmoćnijim oružjem čiste nesebične ljubavi koja ima snažno djelovanje na milijune ljudi. Profesor Degamboda isto tako je naglasio Bhagavānova učenja o prisjećanju na Božje ime – *nāmasmaraṇa*. Kada čovjekov intelekt – *buddhi* postigne savršenstvo, to je Buddha Purnima, na kraju je rekao učeni govornik.

Nakon ovoga govora, djeca koja polaze *bāla vikāsa* program i Sai mladi izveli su prekrasne plesove iz budističke predaje koji predstavljaju duhovnu vježbu – *sāadhanā* i štovanje. Prvo su djeca iz Nepala, polaznici *bāla vikāsa* programa, izvela Charya ples, nakon čega je slijedio Pancha Buddha ples u izvedbi Sai mladih.

Slijedio je program pjevanja pjesama u slavu Boga – *bhajana* koje su predvodili poklonici iz prekomorskih zemalja, a završio je izvođenjem aratija.

EASWARAMMIN DAN

Velika počast iskazana je gospođi Easwarammi i gospodinu Pedda Venkama Rajuu u svetom obredu održanom 6. svibnja 2023. godine na mjestu posljednjeg počivališta – *samādhi* Bhagavānovih božanskih roditelja prigodom proslave Easwaramminog dana. Program na mjestu posljednjeg počivališta – *samādhi* započeo je u 8.00 sati pjevanjem pjesama u slavu Boga – *bhajana* koji su slavili božanskost Bhagavāna i prikazali plemenitost majke Easwaramme. Po završetku pjevanja *bhajana* u 8.45 sati, brojni su rođaci i uglednici na mjesto posljednjeg počivališta – *samādhi* stavili prinose u vidu odjeće i cvijeća. Program na mjestu posljednjeg počivališta – *samādhi* završio *nārāyana sevom* u okviru čega je svima poslužena posvećena hrana – *prasāda* od slatke riže i riže s tamarindom.

Program u Sai Kulwant dvorani započeo je u 8.00 sati pjevanjem Veda. Slijedio je program pjevanja pjesama u slavu Boga – *bhajana* koji je započeo u 9.00 sati. Poklonici su nakon toga bili blagoslovljeni božanskim govorom Bhagavāna Śri Sathya Sai Babe. Hvaleći plemenite osjećaje i nesebičnu ljubav Easwaramme prema drugima, Bhagavān je rekao kako je Indija stekla dobro ime i ugled zahvaljujući majkama koje su u drevnim vremenima bile poput nje. Danas u svijetu postoje poteškoće i patnje zato što ljudi nemaju nesebičnu ljubav, dodao je Bhagavān.

Slijedio je kratki program pjevanja pjesama u slavu Boga – *bhajana* koji je završio izvođenjem aratija koji je ponuđen Bhagavānu.

Večernji program obilježio je koncert poklonstvene glazbe koji je izvela uvažena mlada umjetnica Kumari Sooryagayathri iz Kerale u Sai Kulwant dvorani koja je bila lijepo ukrašena povodom toga događaja. Započevši svoju izvedbu pjesmom-molitvom upućenom Gospodu Ganeši, pjevačica je očarala okupljene slušatelje produhovljenom izvedbom poklonstvenih pjesama od kojih su neke bile: „Easwaramba Priya Tanaya Sai Narayana – Voljeni sin Easwaramme je sām Nārāyaṇa“, „Swagatam Krishna Sharanagatam Krishna – Ja iskazujem dobrodošlicu Kṛṣṇi koji je moje utočište“, „Brahmamokkate Para Brahmamokkate – Bog je jedan“, „Muddu Gare Yashoda Mungita Mutyam Veedu – Na Yaśodinu dvoru On je dragulj koji izljevava ljubav“.

Nakon koncerta, slijedio je program pjevanja pjesama u slavu Boga – *bhajana* koji je završio izvođenjem aratija u 19.00 sati.

PROSLAVA ZLATNE OBLJETNICE ŚIVAMA

Izvješće

U Svojoj beskrajnoj milosti, pored Prasanthi Nilayama i Brindavana, Svami je utemeljio tri glavna duhovna središta – Dharmakshetru u Mumbaiju, Śivam u Hyderabadu i Sundaram u Chennaiju. Tâ su središta služila cijelo čovječanstvo mnogim aktivnostima nesebičnog služenja te duhovnim i obrazovnim aktivnostima.

Dana 4. travnja 2023. godine navršilo se punih 50 godina otkako je Bhagavān Śri Sathya Sai Baba svečano otvorio Śivam, na povoljan dan proslave Ugadija - 4. travnja 1973. godine. Proslava vezana uz obilježavanje zlatne obljetnice održana je tijekom tri dana 2., 3. i 4. travnja u Śivamu.

Dana 4. travnja, gospodin H. J. Dora, sazivač Śri Sathya Sai zaklade države Andhra Pradesh, gospodin M. V. R. Seshasai, član Śri Sathya Sai zaklade, gospodin P. Venkat Rao, predsjednik SSSSO države Telangana i gospodin A. Maleswara Rao, predsjednik SSSSO Okruga Hyderabad uputili su izraze tople dobrodošlice gospodinu R. J. Rathnakaru, upravitelju Śri Sathya Sai središnje zaklade i gospodinu Nimishu Pandyi, predsjedniku za područje cijele Indije Śri Sathya Sai Seva organizacije (SSSSO), Indija. Uz sveto pjevanje Veda, novoukrašeni unutarnji hram Śivama svečano su otvorili gospodin R. J. Rathnakar i gospodin Nimish Pandya. Velik broj poklonika i uglednika sudjelovao je u toj proslavi, a među njima su bili član Zakonodavne skupštine (MLA) izborne jedinice Amberpet gospodin K. Venkatesh, član Globalnog vijeća (GC), gospodin S. G. Chalam, koordinator djelatnosti služenja za područje cijele Indije, gospodin S. Kotesewara Rao i uvaženi edukator gospodin Vinay Rai.

Večernji susret započeo je melodioznim pjevanjem pjesama u slavu Boga – *bhajana* u izvedbi skupine pjevača „Śivam bhajan group“. Po završetku pjevanja pjesama u slavu Boga – *bhajana*, prisutnima se uvodno obratio predsjednik SSSSO države Telangana, gospodin P. Venkat Rao. Govoreći o važnosti duhovnog središta, gospodin Venkat Rao je rekao: „Śivam je sveti hram koji je čovječanstvu dao Baba. Mnogi članovi centara nesebičnog služenja – *sevā dal* i tražitelji na duhovnom putu izravno su primili pouku od Bhagavāna u Śivamu što je posvetilo njihove živote stalnim predanim služenjem u Sai organizaciji kao aktivnih članova centara nesebičnog služenja – *sevā dal*.“ Prisjećajući se Bhagavānovih riječi: „Śivam je moje srce“, rekao je: „Uputimo molitvu kako bi Svami zauvijek ostao u našim srcima. Uz Śivam kao središte, provedene su brojne duhovne, obrazovne, medicinske i ostale aktivnosti nesebičnog služenja – *sevā* što se kasnije proširilo po cijeloj zemlji. Poklonici će i dalje nastaviti primati inspiraciju kroz Śivam.“

Obraćajući se ovom prigodom, predsjednik Sai organizacije za područje cijele Indije (SSSSO), gospodin Nimish Pandya je rekao: „Naša je sreća i blagoslov sudjelovati u proslavi zlatne obljetnice Śivama. Iskažimo našu zahvalnost Bhagavānu provođenjem Njegove poruke, ne samo riječima.“ Gospodin Pandya prenio je pozdrave svim članovima centara nesebičnog služenja – *sevā dal* koji su zaduženi za provođenje služenja, *bāla vikāsa* krilu i ostalim krilima koji sudjeluju u održavanju slave Śivama tijekom 50 godina i rekao: „Zahvaljujući napornom radu i predanosti velikog broja poklonika u državi Telangana, koja je nekada bila dio države Andhra Pradesh, sveti prostor Śivama nastavlja biti duhovno središte čak i danas.“

„Hramovi i ustanove koje je izgradio i potaknuo Bhagavān ne samo da predstavljaju mjesta održavanja bogoštovnih obreda – *pūjā*, već potiču sve one koji kroče u njih na slijeđenje Svamijeve poruke. Śivam nije samo lokalni prostor, on je otvoren cijelom čovječanstvu.“

„Śivam je svjetionik koji potiče ljude da razriješe probleme današnjeg društva. Poklonici poput nas, dijeleći bezuvjetnu ljubav i blagoslove Bhagavāna Babe, ostvarit će osobnu dobrobit kao i onu za društvo.“

Nakon toga, okupljenima se obratio gospodin R. J. Rathnakar, upravitelj Śri Sathya Sai središnje zaklade. Podijelivši s njima svoja iskustva o Bhagavānovoj božanskosti, gospodin Rathnakar je rekao: „Otkako sam stupio u ovaj prostor imao samo osjećaj prisutnosti Gospoda, ovdje, u Śivamu. Śivam je rezultat i ostvarenje molitvi i neumornog nastojanja mnogih velikih poklonika. Brojni poklonici iz Hyderabad i ostalih mjesta služili su krajnjom predanošću tijekom izgradnje hrama Śivama. Cijeli dan ne bi bio dovoljan da se spomenu poklonici i obitelji iz Hyderabad koji su svim svojim srcem služili Gospoda. Chincholi Maharanim, Burgula Ramakrishna Rao, V. D. Prasad Rao, Raja Umpati Rao, B. V. Ramana Rao samo su neki među mnogim poklonicima čija je povezanost s Bhagavānom nerazdvojiva. Bhagavān je blagoslovio i osigurao da Śri Sathya Sai ustanove budu ovdje tako dugo dok bude sunca i mjeseca. Svatko može doći u Śivam da bi ublažio svoje mentalne patnje.“

„Jednom, kada je Svami došao u hostel, tijekom naših studenskih dana kada smo tamo stanovali, nekakva je oprema za teretanu, nalik utezima, bila položena pred Svamija uz molbu da ju blagoslovi. Svami je, uz prekrasan osmijeh na licu, rekao: „Što ćete postići time ako ja blagoslovim ove komade metala? Uputite molitvu Svamiju da blagoslovi vas. Ja sam uvijek spreman.“ Svami je ponovio kako je Avatār došao da bi blagoslovio sve, neovisno o rasi, porijeklu, boji kože, području iz kojeg ljudi dolaze i religiji. Svamijev odnos prema svakome od nas je od srca k srcu i od ljubavi k ljubavi. Slijedimo Svamijeva učenja i živimo zajedno kao braća i sestre.“

Okupljeni su nakon toga bili blagoslovljeni Bhagavānovim božanskim govorom koji je bio prenošen putem sustava javnog razglaša. Nakon božanskoga govora, dugogodišnji poklonici i članovi obitelji koji su dugi niz godina povezani sa Śivamom, zajedno s umjetnicima koji su ukrasili unutarnji hram Sivama na najljepši mogući način, dobili su priznanja i nagrade. Nakon ponude izraza zahvale, program je završio izvođenjem aratija koji je bio posvećen Bhagavānu.

- Izvješće priredila: **Regalla Anil Kumar.**

Uzdignite se na božansku razinu

Čovjek ne bi trebao zaboraviti svoju prirodenu božanskost, neovisno o tomu koliko visoku poziciju imao u svjetovnom životu. Bog je temelj čovjeka. Bog je isto tako i cilj čovjeka. Čovjek ne bi trebao steći samo stanje ljudskosti nakon što se oslobodi svojih životinjskih obilježja, već bi trebao nastojati doseći božansko stanje. Umjesto da se uzdigne na božansku razinu, čovjek se kreće u suprotnom smjeru. On se s razine čovjeka spušta na razinu životinje. To je razlog zbog čega su se zabrinutost i pomanjkanje mira povećali na nacionalnoj, društvenoj i individualnoj razini.

– Bhagavān Sri Sathya Sai Baba